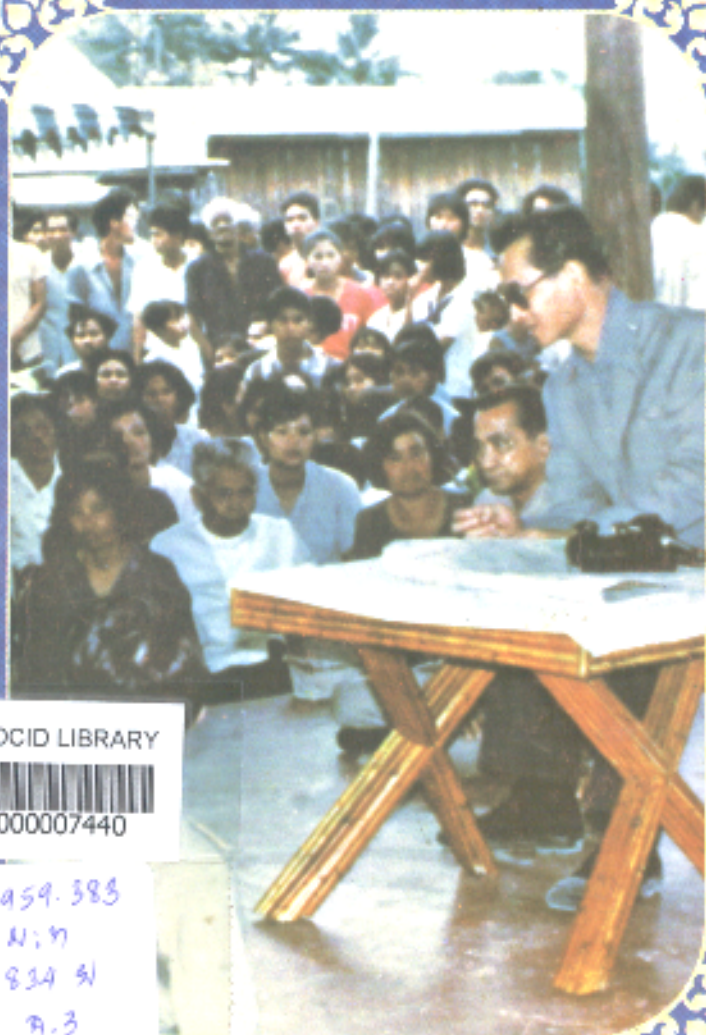

DCID LIBRARY

0000007440

ป ๑๕๙.๓๘๓

ม.๗

ค ๘๓๔ ๙

ค.๓

เย็นศิระเพราะพระบริบาล

คณะกรรมการ

หนังสือส่งเสริมการอ่านระดับมัธยมศึกษา

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๓

จำนวน ๘,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974 - 10 - 0126 - 6

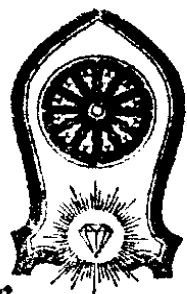
หนังสือส่งเสริมการอ่าน
ระดับมัธยมศึกษา

เรื่อง

เย็นศิระเพราะพระบริบาล

โดย

สุภาว ผลชีวิน

ห้องสมุดกรมวังการ

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง “เย็นศิระ-
เพราะพระบริบาล” สำหรับชั้นมัธยมศึกษาขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ
ได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๖

(นายบรรจง ชูสกุลชาติ)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

วันที่	26 ต.ค. 2544
เลขทะเบียน	ก 05767 น.3
เลขเรียกหนังสือ	ก 959.383 ม:ท
	ก 834 ผ

คำนำ

หนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง “เย็นศิระเพราะพระบริบาล” นี้ นายสุกร ผลชีวิน เป็นผู้ประพันธ์ขึ้น เป็นเรื่องที่ได้รับรางวัลชมเชย ในการประกวดวรรณกรรมไทย ประเภทร้อยกรอง ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในปี ๒๕๒๐ เนื้อเรื่องเป็นการเกิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจที่ได้ทรงกระทำไว้ ซึ่งถือเป็น บทกวีทางประวัติศาสตร์ที่ดีเล่มหนึ่ง และยังมีความไพเราะในเชิงประพันธ์ด้วย กรมวิชาการจึงเห็นสมควรนำมาจัดพิมพ์เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่าน ระดับมัธยมศึกษา และได้เสนอกะทรวงศึกษาธิการแต่งตั้ง ท่านผู้หญิง สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา เป็นผู้ตรวจขึ้นสุดท้าย หวังว่าหนังสือ เล่มนี้จะให้สารประโยชน์และความเพลิดเพลินตามเจตนารมณ์

(นายสุรเดช วิเศษสุกร)

อธิบดีกรมวิชาการ

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๖

สารบัญ

รายการ

๑. อารัมภบท
๒. เสด็จเยี่ยมราษฎร
๓. สัมพันธภาพกับต่างประเทศ
๔. ด้านศาสนา
๕. ด้านดนตรี ศิลปะ และประเพณี
๖. ด้านเกษตรกรรม
๗. ด้านการศึกษา
๘. ด้านการกีฬา
๙. ด้านการสาธารณสุข
๑๐. ปกฉันทะ
๑๑. ปัจฉิมบท

เอกสารและข่าวสารที่ใช้ประกอบการค้นคว้า

๑. สมุดพระบรมฉายาลักษณ์ ภ.ป.ร. – แจกในวันเฉลิมพระชนม-
พรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันที่ ๕
ธันวาคม ๒๕๑๑
๒. สมุดพระบรมฉายาลักษณ์ ภ.ป.ร. – ในรอบปีที่ล่วงแล้ว ตั้งแต่
เดือนตุลาคม ๒๕๑๒ ถึง
เดือนกันยายน ๒๕๑๓
๓. นิตรมงคลรำลึก – คณะกรรมการจัดงาน
นิตรมงคลรำลึก ๒๕๑๓
๔. พระราชกรณียกิจ – ในรอบปีที่ล่วงแล้ว ตั้งแต่
เดือนตุลาคม ๒๕๑๔ ถึง
เดือนกันยายน ๒๕๑๕
๕. รัชดาภิเษก ๕ มิถุนายน ๒๕๑๔ – ที่ระลึกพระราชพิธีฉลอง
สิริราชสมบัติครบ ๒๕ ปี
๖. พระราชศรัทธา – คณะกรรมการจัดงาน
นิตรมงคลรำลึก ๒๕๑๓
๗. รัชดาภิเษกสมรส – ในวโรกาสวันราชาภิเษก
สมรส ๒๘ เมษายน เวียน
มาบรรจบครบรอบ ๒๕ ปี
ใน พ.ศ. ๒๕๑๘
๘. พระมหากรุณาธิคุณ – สายปัญญาสมาคม ใน
พระบรมราชานุูปถัมภ์ จัด
พิมพ์ในวโรกาสพระบาท

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรง
เจริญพระชนมายุครบ
๔๘ พรรษา ในปี พ.ศ.๒๕๑๘

๕. ในหลวงของเรา - โดย อัครวัฒน์ โอสถานเคราะห์
๑๐. ประมวลพระราชดำรัส และพระบรมราโชวาทที่พระราชทาน
ในโอกาสต่าง ๆ
๑๑. ข่าวกเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ จากหนังสือพิมพ์รายวันและ
หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์
๑๒. ข่าวกจากวิทยุและทีวีประจำวัน เกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน
ในที่ต่าง ๆ

เย็นศิระเพราะพระบริบาล

ชัยยุตต์วิสุทธิฤกษ์ห้อม	โลกहर - ชาเฮ
เบญจมทินัน-	วมาสอ้าง
สองสี่เจ็ดสุญสน-	ติสุขศก
สมมติเทวราชร้าง	สู่หล้าลาสรวง

ลอยล่องสพรัฐเรือง
ประสูติประเสริฐกษัตรา-
ทรงสืบฉัตรขัตติยา
ปางที่ปิตุไให้

มหากษัตริย์อัคร์เอยนี้
สลักล่องทุกดวงใจ
พระบารมีไท
หฤทัยให้แปล้

กรุณยธารประจักษ์ก้อง
อิสริยยศสยาย
ขันติมันคงหมาย
ทศพิชราชธรรมจ้า

ทรงแสดงสิทธิเดชคุ้ม
เชิดชาตีสาน์พสกทัน
แม่พระมีมาบรร-
ไทยย้อมถึงเทวขแปล้

‘ ภูมิพลอดุลยเดช ’ เจ้า
คือพระบรมนาม
โสมนัสหทัยายาม
สยามรัฐเจริญอรอดแจ้ว

นครา
ธिरาษไสร้
ยศจัก - รียอ
สถิตแคว้นศึกษา
พระนามไฉน
แจ่มแท้
พูนเพียบ เผ้าพ่อ
โปรดสร้างสุขสานดี
กำจาย
สยบหล้า
เหมือนแผ่น ภูว์พ่อ
แจ่มพ้นพ้นแสง
สยามขันธ์
ยุคแท้
เทาทุกข์ ไทยเนอ
ประดาปด้วยวิกฤติดล
จอมสยาม
นั่นแล้ว
ยินยศ สยายแล
แจ่มพร้องพระคุณครัน

ศุภบรรณข้าพระบาทสร้าง สดุดี
 จงรักพระจักรี เกริ่นถ้อย
 แดงปางพระอารี ทวยราษฎร์
 สถัญญ์เพื่อไพร่ฟ้าคล้อย คลาดเสรำเนาสันดี
 ฐานันดรอนุชต้อง ครองสยาม
 ต่อพระเชษฐาตาม คติตั้ง
 รัฐบาลกราบทูลทาม— ทาบบาท
 หมายพระปกเกล้า เคลื่อนแก้สถาการณ์
 นฤบาลทรงวันว่า หวันไหว
 สิ่งแวดล้อมสยามใน ยุคนั้น
 ระสำระสายสมัย เมืองมิด
 ทั้งฉัตรทั้งชนอัน อัดเสรำเหงาแสน
 วางแผนวางพวงไว้ วุ่นวาย
 บรมราชวงศ์กระจาย จากเหี้ย
 เชษฐาธิราชสลาย ลงนำ อนาคตแล
 ตัวฆาตกรเต้า เติลดิเร้นล่องหน
 ทุกคนจนจิตซ้ำ— ชอกลาญ อูราแล
 จักวิพากษ์วิจารณ์ ห่อนได้
 ใครจีนฝ่าฝืนมาร มั่นฟาด – พันเนอ
 เอกสิทธิอิสระไว้ ราษฎร์สิ้นสุขสันดี

ทรงธรรม์ทรงทอดท้อ
ทรงนึกแต่เพียงใน
ถวายเพลิงพระทรงชัย
เสร็จกิจสู่สวิสฯโพ้น

เนาโฉนในเมื่อบ้าน
หมองทุกข์เยี่ยงยุคทมิฬ
พระทรงพะวงถวิล
ขรกิจทรงคิดแก้

ถวิลไปถึงภาพด้าน
วันเสด็จกลับสวิสฯสิ่ง
รถพระที่นั่งพึง
ทวยราษฎร์นินนาทล้วน

พลันมีบุรุษปลั่ง
ทะล่ำทะลักวา—
“ในหลวงอย่าทิ้งประชา—
ทรงแว่วเสียงวอนร้อง

ภูผดินทร์ตอบได้
“เราจักทิ้งไทยโฉน
ตราบใดที่ทวยไทย
ทรงพรำรำพึงเพื่อ

หฤทัย
ขณะโน้น
องค์เชษ - ฐาเอย
พราภพันไผทไทย
เมืองยิน ระยอนา
มิดแท้
ว่าเหว่ หทัยแฮ
เกลื่อนด้วยกลใด
อดี้ตรึง อูราแล
พสกถ้วน
ชะลอผ่าน
ร้นด้วยภักดี
เปลอผวา
ทะก้อง
ชนเหว่ - ว้าไ้อ์”
เร่งให้ฤทัยถวิล
แต่ใน หทัยนอ
เล่าเนื้อ
ไม่ทิ้ง เรานา”
รถพันพสกนิกร

อาวรณ์ถึงประเทศด้วย
แสนห่วงประชาชี
แม่มิรับกรณี
ใครเล่าจักเข้าแก้

ทรงผยของพระยศย่อม
เพื่อชาติศาสน์พสกพา-
ทรงรับสัพพะภา-
หฤทัยให้น้อม

ทรงสละความสุขสัน
ขนบระบบโบราณ
กำหนดกฎเกณฑ์การ
เขตขอบระบอบใหม่อา

พระทรงเสียดสละล้ำ
จากไพร่ฟ้าประชาชี
เดชะพระบารมี
พระจึงรับราชย์แล้ว

ทรงลาไทยรัฐทั้ง
เสด็จสู่ผืนดินไพ-
เมืองสวีสข่มงักใน
ผลเพื่อเกื้อไทยก้าว

ดวงฤดี
ยากแท้
กิจหนัก นีนา
วิฤฤดีพั่นหม่นหมอง

ขัดติยา - รมน์แล
สุกพร้อม
ระใหญ่ ยิ่งเนอ
นอบให้ไพทสยาม

ทุกสถาน
เรื่องล้ำ
เป็นกษัตริย์
โอบอ้อมล้อมองค์

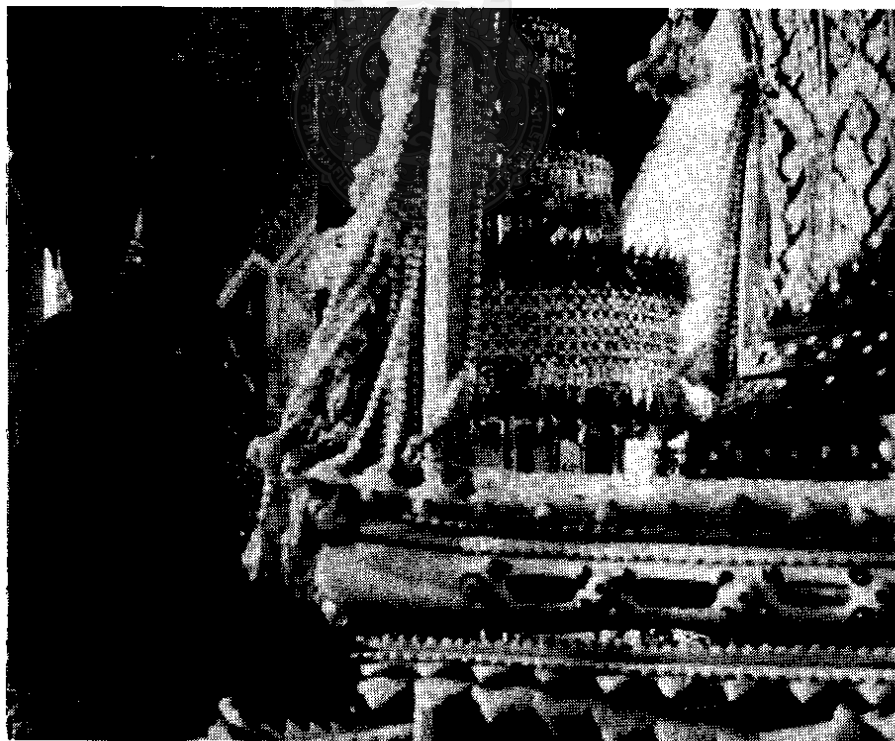
เหลืออจ
เชิดแล้ว
มาโปรด
ผ่องพັນพรรณนา

ทวยไทย
รัชด้าว
แนวศึก - ขานอ
เกียรติกิจองพฤทธิการ

สงสารผองพสกล้น
พระยอดยุวราชา
เมื่อไรพระจะมา
ทุกทิวาถวิลเฝ้า

สามปีลีลาศแล้ว
สองสี่เก้าสามศรี
อนาคตราชนี
เอมอกผองพสกยัง

ระลึกหา
คำเข้า
เป็นมิ่ง เมืองนอ
เร่งให้กระไลคาม
เร่งฤดี ราชฎีแล
กษัตริย์ทั้ง
นิวัตถิ่น ไทหนา
หยุดเสรำเมาใจ

ทรงชัยทรงเชิดข้อ	สำคัญ จันเอย
ออกพระเมรุมาศทรงธรรม์	เชษฐไ้
สมเด็จพระอนัน-	ทมहि - ดลแฮ
เศร้าอกพสกไสร้	สุดเอี่ยมเอากัน

ทรงกลืนทุกซ์ทเวษสะท้าน	สะเทือนอุรา
ถวิลทเวษพระเชษฐา-	ธิราชท้าว
ไ้อ้อนาถเชษฐราชมา	เมื่อสู่ สรวงแล
นิราศพระอนุชร้า	สลดล้าอาลัย
โทไ้ที่เคยคู่ข้าง	เคียงกัน
เทียมเทพ ' อัสวิน ' วรรณ-	คติเว้า
องค์หนึ่งบัดนี้พลัน	พรากสู่ สรวงเนอ
องค์หนึ่งจึงอยู่เศร้า	วิโยคซังคะนิงหา
อาทวาทเวษเมื่อ	พระเม - รุมาศแล
ทรงสลดรันทดเท	ทุกซ์ด้น
แดรนอนเป้าวอนเว-	หาแว่ว วิเวกแฮ
พระยั้งโหยหทัยพัน	พจน์พร้องพรรณนา
ทุกอุรา ณ ที่นั้น	หนาวกะนิง
ผสมโสกแสนโสกล้าง	กษัตริย์เศร้า
ดวงใจทุกดวงจึง	จมโสก ผสานแล
แดรแหบแสบทรวงเร้า	ระลึกผู้สู่สวรรค

สิ้นปล้นกรรมกลับเศร้า	เสริมกรม - เกรียมเอย
ก้องปี่แก้วแว่วพรม	พร่านิ้ว
เครื่องรวญป่วนมนารมณ	รินหลัง
ธารเนตรทุกเนตรพลัว	พรั่งพร้อมเพรียงปล้น
ไอวันวิปโยคย้อม	หัตยา
ทั้งราชทั้งประชา-	ชาติร้าว
หนาวนาถพระราชอา-	นันท์นาศ แล่นอ
เทิดพระวิญญาณท้าว	สถิตแคว้นแดนสรวง
รำลวงทรวงอนุชแท้	ระทมกะเนิง
สนมสนิทใกล้ชิดริง-	รัดซ้ำ
สูญพระเชษฐาสั่ง	ชรโศก
ขัดดียัมนะห้ำ-	หันด้วยเดชา
เฟื่องหาชนชาติทั้ง	ไพทสยาม
ทรงห่วงใยไทยยาม	ยุคนั้น
ทรงสลัดทุกข์ลุลกลาม	แลบลวก อูราแล
ขันติธรรมกล้ำกลั่น	เกลื่อนเศร้าเซาหลง
ธำรงนคเรศด้วย	กฤดาการ
ทรงแผ่โพธิสมภาร	ผ่องพร้อม
เบิกบุญอุดอุทัยดาล	สุขदै พศกนา
ทุกย่านทุกเห้าน้อม	มนัสด้วยภักดี

ราชพิธีบังเกิดขึ้น	อีกครา
ยี่สิบแปดเมษาฯ	สกนั้น
ราชาภิเษกมหา	สมรส
สองกษัตริย์ทวยราษฎร์ชั้น	แซ่ซ้องสาธุการ
สม มานสมมุงแท้	มวลไทย
สม ภัคดีมีใน	มนัสน้อม
สม ศักดิ์จักรีไพ-	บุลย์เพิ่ม พระวงศ์พ่อ
สม ลิขิตพรหมผลิตพร้อม	เพราะเนื่อนาบุญ
ทรงสุนทรภาพพร้อม	พระบา - รมีแล
สองกษัตริย์ราษฎร์ทศนา	แน่แล้ว
คือ ' สุริย์ ' คู่ ' โสม ' รา-	สีร่วม สรวงแล
ฤา ' พระราม ' คู่แก้ว	นาฏก้อง ' ชานกั '

เทียบอีกที่เกิดเพียง	‘ พิษณุ ’
ร่วม ‘ พระลักษมี ’ พฐ	ทิพynn
บุญตาประชาดู	เสด็จร่วม กันแล
สุดโอรฐ์ปราโมทย์ชั้น	อรรถช้องสนองบุญ
สืบสุนทโรภาสเกื้อ	จักรี วงศ์เอย
ราชบุตรราชบุตร	แห่งไท้
เนื่องประสูติในศรี	เสวตรฉัตร
สี่พระองค์ทรงให้	สุขทั้งถิ่นสยาม
สมความฝันพสกเฝ้า	ไฝ่ฝัน
อุบัติหนึ่งไอรสอัน	เอกพร้อม
สามพระธิดาสวรรค์	ถวายสู่ สยามแล
เย็นศิระราษฎร์น้อม	นบรินชื่นชม

อบรมโอรสทั้ง
 ยอดเยี่ยมพระจรียา-
 ถ้องถนัลดัตติยะมา-
 นบพระศาสนะแปล้
 ดลดิถีที่ห้า
 รังสฤษฏ์บรมราชา-
 ท้ามกลางพระวงศา-
 สมาชิกสองสภาไสร้

พระธิดา ไข่เอย
 วัตรแท้
 นะหน่วง หนักนอ
 เปี่ยมเอื้ออารี
 พฤษภา - คมเนอ
 ภิชกไท้
 นวศ์ร่วม
 อีกทั้งรัฐบาล

สะเทือนสถานกรุงเทพด้วย เดชปิ่น
 ยี่สิบเอ็ดนครินทร์-
 บัณเฑาะว์เคาะประโคมผืน
 พร้อมพ่อพราหมณ์พรอกแจ้ว
 ครั้นแล้ว
 หนักแกว่ง ไกวนา
 แจ่มซ่านเสียงสงฆ์

พระองค์ทรงตั้งถ้อย

ทอ้งพระโรงธารยนิ

“เราจะครองแผ่นดิน

เพื่อประโยชน์สุขให้

หوامหวิวพลั่วไสดด้วย

โลมชาติชุนทวิ

โอมั้หักรจักรี

ซึ่งอกพสกน้อม

อุปมาเมฆหมอกครึ้ม

ราวพิรุณโหมเท

ราวเรือท่องกลางทะเล

คำร้สมหากษัตริย์แจ้ง

นภดลสว่างแพรว

ประดุจดินฟ้าแสง

ลมโรยชื่นโชยแผ่

สถิตสุขทุกหุบห้วย

สู่ความเป็นกษัตริย์พร้อม

‘ ภูมิพลอดุลยเดช ’ จรูญ

พระยศยิ่งแสงสุริย์

พระเดชปกเกศข้า

เทิดปฎิญา – ญาณ์เทอญ

สยบไท้

โดยชอบ ธรรมแล

ชาติเชื้อชาวสยาม”

ปรีดี

ภักดีพร้อม

ทรงกล่าว

นบให้ศรัทธา

กลาดเว – หาเย

ที่แห่ง

ลุ่ม

แจ่มซึ่งทรวงชน

พรายแสง

ปีติด้วย

พรฝาก พระนา

แห่งท้องถิ่นสยาม

ไพบูลย์

จรสหล้า

โสมส่อง

บาทท้าวทั้งผอง

ครองรัชกาลที่เก้า	จักรี วงศ์เอย
สมมติเทพวิ-	ราชเรือง
มาเป็นปิ่นธณี	ทะนุถื่น ไทยนา
ปราบทุกข์เปโรสุขเปลื้อง	ปลดเสรีนาแสนาคี
เสด็จการธุระท้าว	ทรงทำ
พระราชกรณีย์กำ-	หนดแล้ว
องค์กษัตริย์ตระกูลดำ-	ลาอีก หนเอย
กลับสวีสพพร้อมพระแก้ว	เนตรน้อยราชินี
ภูมิทรงมั่งสุ	ศึกษา ต่อแล
หวังรับสรพรพิทยา	ประโยชน์ไว้
เพื่อเมืองรุ่งเรืองพา	พสกนัง หานีเยส
ทวยราชภูริคลาดพักตร์ให้	เทวซึ่งกะนิงหา
พระจริยานุวัตรท้าว	ไทยทุน - เทิดนอ
ทรงปฏิบัติพิบูล	แบบแท้
ยามพสกอาตุร	ดระดกทว่ม ทุกข์นา
วาทะพระปลอบแก้	เกลื่อนท้อระทมอุรา
ศึกษาหลักสูตรสิ้น	เสร็จลง
พระหฤทัยพะวง	นิวัติด้าว
สรรพกิจสฤษดิ์ทรง	ศักดิ์สุ เสิมแล
ทวยราชภูริเลิกระทมร้าว	นิวัติแล้วสราญรมย์

ชื่นชมสมมณัสแล้ว
มหากษัตริย์นิวัตินา
สืบสุขพสกเขา
นับแต่นักลิเฝ้า

ทรงเพียรประพุดกิจ
งานราษฎร์งานหลวงมี
นับวันนับอนันต์ทวี
ทรงมุ่งปรับปรุงคืน

เป็นประจำรับทูตเอื้อ
กิจสำเนียงนำกุศล
อาคันตุกะยล
ปราศจากจุดหยดยัง

ศกสองสี่แปดเก้า
แผนประพาสภาคกลาง
ธ เสด็จจรเลิกลาทาง
พสกนิกรแซ่ซ้อง

ดำเนินชลมารคเมื่อ
สองฝั่งหลามหลังชน
เบียดเสียดเบียดยัดยล
มีย่อมมีท้อแม่

ไทยเรา
นิเวศน์แล้ว
ศัลย์พราภ พระนา
พระคุ้มครองเศียร
กรณีย์ กิจนา
มากล้น
วาวว้าง เว้นฤ
คิดข้อควรทำ
เอกชน
สืบทั้ง
เขื่อนเขี่ยม สยามเนอ
เขื่องผู้ฉ่อนผอง
ไต้หวัน
เกริ่นก้อง
สถลมารค
ศัพทชั้นสรรเสริญ
เรื่อนต์
ขึ้นแท่
เสด็จอยู่
เมื่อยล้ากล้ากลืน

เต็มต้นปีติตั้ง
 จงรักภักดีอุดม
 ศรัทธามหาบรม
 ป้องปกเสียรพสกห้อม
 ภูมิประพาส मैं
 พระพุทธเจ้าหลวงใน
 เพื่อทรงทราบทวยไทย
 พลีพระองค์ทรงค้น
 นับไปนานไม่น้อย
 ยังหอนมีกษัตรา—
 เสด็จลดราชฎรหา
 ทุกข์สุขขุกเขิญไซ้
 รัชกาลที่แปดได้
 ไปทั่วพลันพระชนม์
 สมัยพระภูมิพล—
 ทรงเริ่มเสริมต่อสร้าง
 ภูวนัยประจักษ์แจ้ง
 พลีสขประสงศ์ผล
 ไกลชิดพระยุคล—
 พระจึงทรงโปรดเกล้าฯ

ดาชม
 เด่นพร้อม
 บารเมศ
 ห้างเสร์ำเนาศรี
 รัชสมัย
 ‘ ประพาสต้น ’
 พสกสุข ทุกข์ฤ
 เสด็จพร้อมพระวงศ์ไท
 พรธษา
 ธิราชได้
 สาเหตุ
 ทั่วท้องถิ่นสถาน
 เสด็จลด
 ชีพร้าง
 อดุลยเดช
 สืบเบื่องบุรพ์สมัย
 ใจชน
 เพื่อเฝ้า
 บาทภัก - ดีพ่อ
 พสกได้ดังประสงศ์

ราชรถทรงเคลื่อนคล้อย	ทุกครา
ซิดกุ่มชุมชนมา	มัวล้อม
พิศพักตร์พระราช	ชวนชื่น - ชมนอ
ชัยชโยให้ห้อม	ห้อมพร้อมพระพรถวาย
หลายรายเทิดหัตถ์ท้าว	ทูนเศียร
ถวายดอกไม้รูปเทียน	แด่ให้
หลายรายเล่าเฟื้องเพียร	ถวายพืช ผลแล
ถึงยากร้อนห่อนไร	เรื่องน้ำใจสนอง
ฉลองศรัทธาพสกด้วย	ยินดี รับเอย
น้อยนิตทรงคิดมี	ค่าล้น
อุระพระจักรี	ทรงกรุ่น กรุณนอ
ทุกอกพสกทัน	ทว่มซึ่งศรัทธา

กราแสดงเสด็จด้าว
 ถัดจากภาคกลางบุรี
 อุบลราชธานี
 ชนชั้นเพราะเจ้าช้าง

ฝูงชนทราบข่าวซึ่ง
 ราชตระกูลอีสานพลัน
 พิธีรีนเริงสัน-
 ทวยราษฎร์ทุกเหล่าน้อม

พร้อมใจกันผูกข้อ
 ตามประเพณีครา
 คนเคารพรักมา
 นลองรับขวัญเจ้าช้าง

แดนอี - สานเฮย
 แรกอ้าง

นครใหญ่
 ท่านได้เสด็จคล

เกษมสันต์
 พรังพร้อม
 นิบาตร่วม

มนัสร้องฉลองชัย
 พระหัตถ์ตรา - ชาเฮ

ก่อนอ้าง
 เมืองเยี่ยม ยลแล
 ชื่นข้าเจริญชนม์

ในวันพระเสด็จด้าว

คุณย่าชราคน

นั่งคอยรับเสด็จจน

อายุร้อยกว่าไสร้

ภูมิมาสู่แล้ว

ยกดอกบัวโรยพา

ทรงภพชบเสียมาร

ยลภาพซาบซึ้งเร้า

ทรงเมื่อเมืองแห่งด้าว

ลือเลื่องเป็นเมืองพาล

พวกแดงแทรกกษัตริย์

ไทยทุกคนครันคล้าย

ภูมัยทรงพิสูจน์ข้อ

ส่วนใหญ่อีสานครอง

บางคนวุ่นวนปอง

เห็นห่อนเกินการแก้

ทรงยื่นปณิธิท้าว

เสด็จอีสานทุกนคร

บารมีพระสักร

พระเดชวิเศษไสร้

แดนอุบล

หนึ่งได้

บัวเหี่ยว แห้งสา

อดส่ำหีเฝ้าทรงศรี

หญิงชรา รื่นแล

จรดเฝ้า

รับมอบ กุมทเนอ

อรุณดินแดนเหลือ

แดนอีสาน

ก่อร้าย

เหิมโหด

ห้วงท้าวเนากัย

ระคายของ พศกนา

สงบแท้

ประพฤติผิด

เกลื่อนผู้ผิดคิน

ไปถอน

เขตได้

กันเหตุ หานแฮ

ส่องล้างกลืนลาย

หลากหลายจังหวัดแข็ง	สู่ขวัญ
การละเล่นพื้นเมืองพลัน	พริกพร้อม
เทิดถวายพระทรงธรรม	ทุกแห่ง หนา
เพราะพสกอิสานน้อม	นบด้วยภักดี
ประชาชนหลายชาติเข้า	เนานคร อีสานนา
เรีกร่วมถวายพระพร	พัฒน่นล้วน
จีนฝรั่งแขกญวนมอญ	เขมรพืง
โพธิสมภารถ้วน	ถ้องแท้ธิดุณ
เสริมทุนทรัพย์ก่อสร้าง	ชุ่มถวาย
ตามวิถีเสด็จผาย	ผ่านทั้ง
รุชหลากหลายภากราย	เรีงถ้ว ลมแล
โตะหมูปูชาตั้ง	แต่งล้วนชวนบง
ผลพองจงรักซึ้ง	อีสาน
แสดงสู่พระภูบาล	ป่งสร้าง
‘ ภูพานราชนิเวศน์ ’ สราญ	เฉลิมราช
อนุสรณ์เจ้าช้าง	ช่วยเกื้อนิกรผอง
สองห้าสุญหนึ่งซี้	ราชัน
ประพาสภาคเหนือพลัน	พริกพร้อม
เสด็จพิษณุโลกอัน	อานุภาพ
พระพุทธชินราชน้อม	มนัสให้ศรัทธา

ปฏีมาเลอเลิศล้ำ
 ธรรมราชสุโขทัย
 พุทธศิลป์แดนดินใด
 ศิลป์สุโขทัยบ้าง

ราชินีนาถไท้
 แพรสะพักพระกายา
 ถวายคจุพุทธบูชา
 พระพุทธชินราชเรือง
 เสด็จไปเมืองเก่าครั้ง
 พระร่วงทรงสานชะลอม
 เคยยินนิยายหอม
 พระร่วงช่วยไทยปล้ำ

อัญชลีบรมรูปเจ้า
 ตามพระราชพิธีก้า-
 ทรงพระกรุณาดำ-
 พสกสุโขทัยแผ้ว
 เสด็จล่องเมืองตากแล้ว
 เยี่ยมทุกข์สุขประชา
 นานนักจกมีมหา
 กษัตริย์สยามรัฐเข้า

จาระไน
 ทำนสร้าง
 ดีเท่า
 ปังไว้ไปมี
 ศรัทธา
 ยอบเปลื้อง
 ชูเชิด
 รื่นแท้หฤทัย
 เครือขอม
 ใส่น้ำ
 หวนเล่า
 ปลุกสร้างเสรี
 รามคำ - แหกรา
 หนดแล้ว
 เนินเยี่ยม
 ผ่องซึ้งตรึงทรวง
 จักรา - ธีราชแล
 ชื่นเกล้า
 โชคเช่น นั่นอ
 เขตบ้านสราญฤดี

อารีพระพางเพียง
รินรำพรำการุญ
ขาดเชิญร่วมเย็นบุญ
อุ้นอกปกไพรไฟ

ทรงธรรมถึงเชื่อนพร้อง
มหิมาครายล
ผ่องศักดิ์ตระหนักผล
นาไรไม่น้อยแล้ว

เสมือนบุญबारเมศเจ้า
หลังพระเมตตาหลาม
พรั่งพรูสู่ทรวงสยาม
เสมือนหนึ่งเชื่อนน้ำแปล้

ทรง พลดลเชื่อนไร่
ทรง ผ่อนพระอิริยา—
ทรง ลุยเล่นชลธา—
ทรง พระสรวลชวนสร้าง

จากตากพลันพระเข้า
เนืองแน่นนิกรกรำ
รายทางช่างพ็อนรำ
ชัยชัยโห้จ้า

พระพิรุณ
ร่มหล้า
बारเมศ
เฟื่องเกล้าเนาสันต์

‘ ภูมิพล ’
ยิ่งแผ้ว
พิงสู่ เสียมพ้อ
รับน้ำอนันต์คุณ

จอมพระนาม เชื่อนนา
หลากแท้
พสกอยู่ เย็นเนอ
ไปสิ้นสายชล

ราชา - ระนอง
บถบ้าง
ราถ่าย ภาพแล
สุขให้ไทยสรรพ

เขตล้า - ปางนา
แดดกล้า
เล็บร้อน
แจ่มพร้องพระพรถวาย

ลือสายทรงหยุดยั้ง
สมที่ทวยพสกเพียร—
เบียดเสียดยัดเยียดเวียน
ชมพระพักตร์กษัตริย์ผู้

ราชยานยนต์ย่างเข้า
หลายกลุ่มชุมนุมเรียง
ยกบาทยาตราตามเสด็จ
ร้นอกพสกดอน—

ดลคอดยสุเทพท้าว
เสด็จสู่พระบรม
บำเพ็ญราชกุศลสม—
สองพระองค์ทรงแผ้ว

ทรงลาบรมธาตุให้
จากยออดคอดยสุเทพทรง
เยือนไทยเยี่ยมเยือนพงศ์
เศียรชนบนอบเบื่อง

พิธีรับเสด็จผู้
ราษฎรตื่นเต็มดิน
ชาวต่างชาติรู้ระบิล
เรีกร่วมรับเจ้าหล้า

เยี่ยมเยือน นครนา
พากู้

วนเคร่า คอยนอ
พรั่งพร้อมสมภาร

เขตเชิง — ใหม่ฮา
ร้ายพื่อน

สังคิต ประโคนเนอ
รับเบื่องบาทยุคล

โทชม ชันแฮ

ธาตุแล้ว

โกษพระ — ธาตุนา

ผ่องท้นศรัทธา

กระไลลง

ย่างเอื้อง

เผ่ากะเหรี่ยง แม้วแล

บาทด้วยภักดี

พระนามนิน — นาทนา

ตระดกฟ้า

รีบบอก กันแล

พรักพร้อมประนอมใจ

ราชสกุลในถิ่นน้อม
ทำพิธีรับขวัญ
สุภาพสตรีอัญ-
ราชวงศ์เหนือให้

เจ้านายเหนือใหญ่น้อย
สู่พระขวัญสององค์
ร่วมผูกพระกรรมง-
เสริมพระชันษายัง

ภูบาลทรงโปรดเกล้าฯ
เรียงรอบพระองค์ฉาย
แสนชมชื่นทรวงชาย
แด่นึกแน่นมั่นม้วย
ลำพูนล่องเขตแล้ว

พระธาตุหริภุญไชย
สมโภชพระธาตุใน
ถวิลประวัติจักร์สพร้อง

ราชภูรีเรืองอรุณล้อม
ทศนัขช่างพ่อนพนม
เอื้องคำสำแซมผม
ดวงดอกเอื้องคำได้

อภิวัน - ทนาเนอ
คู่ให้

เชิญจาก
แห่เพื่อนเลียบถวาย

จำนง
อีกทั้ง

คลสู่ กษัตริย์แด
อยู่ช้านำกาล

เจ้านาย เหนือนา
พระรูปด้วย

หญิงราช - วงศ์สา
ไม่สิ้นภูมิทรวง

ทรงกระไล
ชื่อก้อง

สมัยหนึ่ง

แพร่ครั้งขอมเถลิง

ท้าวชม - ชื่นรา

นบให้

พิสดัง

ประดับพื้นดินเหลือง

มลังเมื่องเล่างฟ้อน
 เล็บแวนแปลบประกาย
 พราวแพรเลื่อมเลลาย
 บงเหล้าระบำฟ้า

บงภาพพพิตรไท้
 ขัดติยะอื่นห่อนหาทาง
 พระจริยวัตรวาง
 ประทับใจไทยน้ำว

สุดวจีเงงภาพซึ่ง
 บงราชฎ์เทิดบาทบน
 ทอดร่างคว่ำกลางถนน
 บ้างลูปไล่หัดถ์เฝ้า

บ้างถลาเข้าบับเบื่อง
 “โอ้ ...พระองค์ทรงมี
 อัสจรรย์สุดใจวจี
 ประจักษ์แน่มม้วย

แท้ไท้อธิราชเชื้อ
 มีเลือดเนื้อกระดูกยล
 ข้าได้บาทยุคล
 โฉนธแกร่งกล้ารู้

วอนถวาย
 ก่องหล้า
 สอดสลับ สีญา
 ฝ่ายพื่อนว่อนวง
 สถิตกลาง นิกรแล
 เทียบท้าว
 องค์กรอ่อน หวานเอย
 มนัสน้อมภูมิ
 ตรึงกมล
 กิ่งเกล้า
 หน้าเบียด บาทนอ
 ฝากถ้อยศรัทธา
 ชงฆ์บตี - สวรเอย
 กระดุกด้วย”
 แงงสู่ สหายเฮ
 หมดล้นสงสัย
 ปุณฺชน
 เยี่ยงผู้
 ของพระ - องค์เอย
 รอบล้าพิศว

จักรพงศ์ทรงเอ๋ยเอื้อน
ถึงถิ่นทุกข์สุขความ
อาชีวะบีบคั้นคาม—
มีช่องทางช่วยให้

รับของขวัญอุปสกน้อม
คนละนิดละหน่อยหมาย
ทรงรับทั่วทุกราย
กระหิ้มยั้มย่องแผ้ว

ศรัทธามาท่วมท้น
จงรักภักดีพลัน
เสียงสาธุการสรร—
ทุกทิศทอดจิตน้อม

พระสมญาพสกพร้อม
'ในหลวงสายน้ำ' หมาย
เมืองเหนือเมื่อใดสาย—
พระเสด็จดลผลแก่

เยือนยลเสร็จเสด็จเข้า
นฤเบศสสังเกตตอน
คือผู้อยู่สังขร
สืบเหตุเสียหายชี้

อรรถถ้ำ
ป่วยไข้
คุกหนัก ไฉนฤ
ท่านเอื้ออวยสนอง

นำถวาย
มอบแล้ว
ราษฎรรั้น อูราแล
ผ่องพันพรรณา

ทรงธรรม
พล่งพร้อม
เสรีญแซ
นับด้วยปรีดา

เพรียกถวาย
ว่าแม่
สินธุ์เหือด แห่งฮา
วิฤตติสร้างทางชล

มหานคร
ประพาสนี้
รอบเขต ประเทศแล
ช่องให้ดิฉิน

อินยาเสพย์ติดนั้น

พลโลกวิปโยคยา

คือยอดทุกข์ทรมาน

ทุกถิ่นประเทศสร้าง

สูญสลายชีวิตทั้ง

อนาคตของคนดาล

เกียรติประวัติรัฐเหลกลาญ

เหยียดถิ่นปลูกฝันยอม

พิสดารแปรสภาพพร้อม

ฉาวโฉ่ 'เฮโรอีน'

'กัญชา' 'ฟ่วง' 'มอร์ฟิน'

โลกยอมหาทางยัง

หากสลายไร่ฝิ่นล้ม

ยาเสพติดพิษงัน

ชาวเขาทุกเผ่าพันธุ์

เพาะฝิ่นกัญชาไว้

ปัญหาแห่งชาติเชื้อ

ทำ 'ไร่เลื่อนลอย' เพา

ดินจืดอพยพเอา

ชุดโค่นถากถางไถ่

ปัญหา หนักแฮ

เยี่ยงอ้าง

มนุษย์ทั่ว

ลึงกันมหันตราย

ธนสาร

ดับพร้อม

ลือลั่น โลกเฮย

ยั่วให้มนุษย์หาญ

เพรียกยิน ระย่อแล

อีกทั้ง

ฟอนภพ ฟูปพอ

หยุดผู้ผลิตขาย

เลิกกัญ - ชาฤา

สงบได้

ผองพึง

ซุบเลี้ยงชีวา

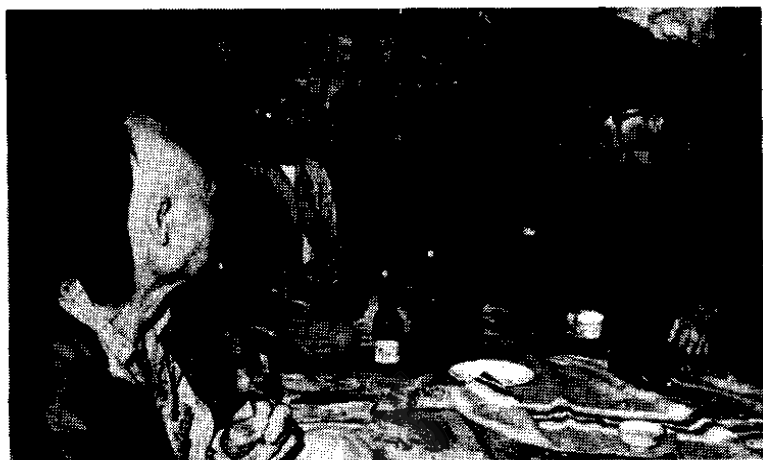
ชาวเขา

ป่าไม้

พนัสอื่น อีกนา

จักเกลี้ยงภูผา

เป็นมาเหมือนกล่าวนี	นมนาน
จีนปล่อยชาวเขาผละถอย	พฤษณี่
แลไสลโล่งสลายปาน	เศียรเลี่ยน โล้นนอ
สูญแหล่งชลธารปี-	ป็นแล้วป่าเรา
ภูเขาผิขาดไม้	มาบัง
ชลย่อมยากจก้าง	อยู่ได้
แห้งแล้งนทียัง	วิโยคสู่ เกษตรนอ
ควรจกรักษาไม้	มุงป้องผองภู
แม่มูเซอกะเหรี่ยงแม่	มวलयาง
ยังอยู่ยอดเขาถาง	ป่าเกลี้ยง
พฤษณาใหญ่น้อยวาง-	วายเรื้อย ลงแฮ
ความขาดแคลนชลเลี้ยง	อยู่ได้ไหนกัน
ทรงสรรฐุรกิจเกื้อ-	ภูผา ภูนา
นริศคิดบรรเทา	ทุกข์ใช้
‘ ราชานุเคราะห์ชาวเขา ’	เสริมส่ง
แผน ‘ เกษตรที่สูง ’ ให้	สืบสร้างประสิทธิผล
ทรงพลยลเยี่ยมบ้าน	เมืองเหนือ
หลายแห่งหลายหนเหลือ	ร่ำแล้ว
ชาวเขาเล่าทรงเจือ-	जानทั่ว ถึงนา
ทุกเผ่าเขาศัลย์แผ้ว	ผ่อนพะว้าพะวังใจ

ทรงชัยทรงเยี่ยมเชื้อ	ชาวเขา
ลดพระองค์ทรงเนา	แนบพัน
เสวยสุราซึ่งผสมเอา	จากแหล่ง นั้นนา
ทรงพระสรวลสุขริน	ราชไร้ถือพระองค์
จึงทรงเป็นที่น้อม	นบของ
พงศ์เผ่าชาวเขาผอง	เพียบแปล้
เป่าโศบิตรปอง	ลูกปฏี - บัณฑิต
ลูกท่านทำตามแท้	ทุกถ้อยทรงธรรม์
หลายพ่อพันธุ์สัตว์ไท้	พระราชทาน
เขาย่อมพร้อมบริบาล	ป่อยเฝ้า
บำรุงปรับปรุงปาน	เป็นมิ่ง - ขวัญเนอ
สัตว์ยิ่งโตยิ่งเร็ว	จิตน้อมคะนิงไท

เมื่อไรหนอพ่อเจ้า	จักมา
แพะแกะโคกายา	ใหญ่แล้ว
อวดฟ้อฟ้อจักปรา-	โมทย์มาก ไฉนนอ
ครั้นเสด็จมาจริงแจ้ว	แจ่มซ้องศัพท์เสนอ
ทรงเปโรสุขปลดเศร้า	แสงวงวิถึ
สงเคราะห์ชาวเขามี	แหล่งค้า
รัฐซื้อสิ่งของฝั-	มือห่มุ้ เขานา
พร้อมพืชผลิตผลถ้ำ	ยากไร้ให้ทุน
ทรงเจือจุนจัดซื้อ	กระบือมา
พระราชทานอีเก้อพา	ช่วงไซ้
เพราะเขาเลี้ยงเอากา-	ยาลาก ไถแล
เหตุขาดพาหนะไร้	จึงต้องตรำตน
ยามยลชนชาติเชื้อ	ชาวเขา
‘เจ้าพ่อหลวง ’นังเนา	ล่อแล้ว
ทุกคนประคองเคา-	รวะระแวด ระวังเวย
พริ้นฟ้อรักจักแป้ว	ปวดชำระกำอังก์
อธิราชทรงถ้องแท้	หฤทัย
จงรักภักดีใน	เผ่า นั้น
สถิตภูอยู่สถานไพร	พฤษ์คิบบ ดงฤา
กตัญญูตามาปิ่น	เปลี่ยนร้ายกลายเป็นดี

ประชาชนทั่ว้าว
ระลึกพระกรุณาเหลือ
หมายมาดพระเสด็จเมื่อ
เพื่อพักพระกายแล้ว

สมประสงค์คือข้าสร้าง
ณถิ่นเหนือเพื่อสราญ
' ภูพิงค์ราชนิเวศน์ ' ตระการ
พักผ่อนนฤธรได้

ถึงวารทรงว่างไ้
พระราชฐานสราญสิ่ง
พระญาติพระวงศ์พึง
ไสลดแหล่งดำเนินล้อม

ยามว่างทรงย่างขึ้น
พร้อมพระบรมวงศ์เทา
จัดหากระโจมเอา
พลบค่ำกางพักครัน

หทัยนึกฝักหน่อเนื้อ
รู้ครุฑทนต์
เพื่อทราบสภาพคง
ผู้พิทักษ์แดนได้

แดนเหนือ

ร้างแล้ว

เมืองสม้า - เสมอนอ

ผ่องพร้อมพระราชวงศ์

พระราชฐาน

ร้างไ้

เกียรติเพื่อ

เสด็จเข้าเฝ้าสถาน

กระไลถึง

สุขพร้อม

พอพระ หทัยนา

รอบด้วยแดนงาม

เขตเขา

ถิ่นนั้น

ไปกับ กระบวนนา

รุ่งรื้อครรไล

ในพระองค์

เยี่ยงไ้

แดนถิ่น

เผด็จเสี้ยนศัตรู

กินอยู่เขายากแค้น
 ยามหลับหอนหลับตา
 ยามกินปากลิ้นหา
 เขาเหล่านี้อ้างว้าง

นโรดมชมชื่นแท้
 ทรงปฏิสันถาร
 สิ่งของพระราชทาน
 พระเมตตาล้ำล้ำ

ราชการสถานสุดท้าย
 เพื่อเยี่ยมเยียนปัดพิน
 ราษฎรอยู่ดีกิน
 ควรพระเสด็จขึ้น

ปัญหาภูมิภาคนี้
 คือพวกคิดแยกพันธุ์
 สิ่งจังหวัดเป็นปัญา-
 ควรระงับดับให้

ทรงจงจิตเข้า-
 บังอาจอ้างศาสนา
 สิ่งจังหวัดไทยอา-
 เนาเนื่องเมืองอื่นกัน

แสนสา - หัสเสย
 ต้นค้าง

รสห่อน เห็นเลย
 วุ่นวามนารมณ
 ทวยหาญ
 ท้วถ้วน
 ดำรวจ ทหารแฮ
 ระลึกไว้เสถียรกาล

ทักษิณ
 ภาคนั้น
 ด้อย่าง - ไรฤา
 ค้วนเข้าศึกษา
 มือนันต์

เผ่าได้
 หายืด - เยื่อแฮ
 เหตุร้ายมลายลง
 แห่หา เหตุเฮย
 หนึ่งนั้น

ณาเขต
 เกษตรแคว้นแดนสยาม

ชนตามท้องถื่นน้อม
 ถัทธิอิสลามลือ
 พระนามพระศาสดาคือ
 จังหวัดสีมากพัน

ยืนยันอวดเอ๋ยอ้าง
 ทั้งสี่จังหวัดไป
 กับประเทศเขตเฉียงใน
 พรนปลุกคอยรุกเร้า

ผสมสวมโอกาสกลุ่ม—
 โทษว่าไทยทำระทม
 รอนสิทธิอิสระข่ม—
 ตั้งแต่งองค์การแล้ว

กรณีหนักใช้น้อย
 จังหวัดสีในวาร
 อลวนเชื่อมนตมาร
 หงุดหงิดอิสลามหน้า

นเรศรุพิณิจซึ่ง
 ของสี่จังหวัดอัน
 ควรต้องเพรียกพร้อมขวัญ
 ภาพพจน์ปลดชั่วชั้

นับถือ
 เลื่องลั่น
 มุฮัมมัด
 นรน้อมนบกัน

โอนไทย
 ผนวกเข้า
 อนาคต
 เร่งให้ไปรวม

รุมระดม
 ทุกข์แท้
 เห่งศาส - นาเส
 ต่อต้านโจมตี

ในการ แก่นา
 วุ่นว้า
 มั่นปลุก
 นัวด้วยอาดูร
 ในปัญ - หานอ
 เอ่ยนี้
 เขากลับ ก็นแล
 ใหม่ให้เขาเห็น

ปมเป็นปฏิกัมภ์ยัง
 ขำรัฐไร้สมรรถมี
 หมุนเวียนเปลี่ยนคนดี
 รีบปรับปรุงผดุงล้าง

ราชประสงศ์เสริมส่งด้วย
 รุสลักจักรกลการ
 เปลี่ยนปรับดับเหตุหวน
 ตั้งแต่งคนดีแคล้ว

ราชาธิราชเจ้า
 เยือนถิ่นทักษิณนคร
 เพราะเหตุภัยภุธร
 เถิงจุตมุสลิมอัน-

ทรงกระไลลู่วังต้อง
 พระมหากษัตรา-
 ทรงระลึกลึกปัญหา
 ทุกแห่งหนยลเฝ้า

ปลดอบขวัญผู้้นบน้อม
 พระมุฮัมมัดมหา
 คลายครุ่นวุ่นวายอา-
 อิสระเสรีไสร้

หยุดทวิ ไว้เนอ
 มั่วบ้าง
 ไปดับ อดิตเอย
 เรื่องร้ายมลายลง

รัฐบาล
 กร่อนแล้ว
 ให้เหือด - หายแล
 ขจัดข้อครหา

ทรงจร
 เขตนั้น
 ธิโคร์ - ครวญนอ
 อดนี้ทวิภัย

ตามปรา - รภพอ
 ธิราชเจ้า
 นครสี่ แห่งเนอ
 ฝั่สร้างทางสันติ
 ศาสนา
 ปราชญ์ให้
 วรรณสิทธิ์
 ห่อนสิ้นสูญสลาย

เรียงรายรับเสด็จล้วน	อิสลาม พุทธแล
พระเสด็จเยือนยลคาม	เขตแล้ว
ทรงชัยชักใช้ถาม	ทุกข์สุข
ผองพุทธมุสลิมแล้ว	ผ่องพร้อมเพรียงขวัญ
อัญเชิญอุราชไท้	ทรงสถิต
เหนือแท่นในมัสยิด	ยากแท้
ชนใดมิใช่อิส-	ลามล่วง ได้ฤา
เพราะทุกคนสิ้นแปล้	ปลั่งปล้มภักดี
เสรีอิสระซึ่ง	ทรวงครัน
ปลอบทุกข์ปลิดเท็จยัน	หยุดแล้ว
ชาวไทยมุสลิมสัน-	ติสุขสู่
เพราะพระบารมีแก้ว	กษัตริย์ล้างกลีตลาย

ใ้อ้ายสุริเยศเยื้อง
 แสงย่อมบังเกิดสาน-
 บุญพระเบิกบริบาล
 เกษมสุขทุกชาติเชื้อ
 บารมีหนุนเนื่องนุ่ม
 ทุกชาติทุกชนชม
 นับคั่นนับวันสม-
 หอมกรุ่นเกียรติคุณได้
 จึงปวงชนปักษ์ใต้
 คอยเสด็จกษัตรา-
 ทุกหนทุกแห่งครา
 เพียบพุทธมุลิมเฝ้า
 เสด็จชลมารคเมื่อ
 ทรงพระปรารธนายล
 ตกยากตรากตรำตน
 ปลุกมะพร้าวพร้อมกู่
 ครอบถ้วนมวลแพทย์พร้อม-
 พระราชทานรักษา
 ชนใดล่วงวัยชรา
 เด็กเล็กคนยากไร้

ยังสถาน ใดฤา
 ดิสุขเกื้อ
 ละอองบาท พระเอย
 ชื่นคล้ายสายสุรีย์
 มโนรมณ์
 ชื่นไท้
 การส่ง - เสริมพ้อ
 แหล่งหล้าโลมสรว
 ตั้งตา
 ธีราชเฝ้า
 ข้าวเสด็จ ดลเนอ
 พุบเบื้องบาทยุคล
 ห้วงมหรณ - พเฮ
 เยี่ยมผู้
 ตามแก่ง เกาะแล
 ลอบห้อมแหวน
 เปรียงยา
 ลำไ้
 ขำร่วย ของนอ
 รับข้าวของขนม

องค์บรมราชเฝ้า
 ทุกข์สุขของผู้ยัง
 เนาะฝ่ายปกครองบัง
 สอนพสกนิกรทุกชี

ภูผดินทร์เสด็จได้
 หลกัยธหาญ
 แดงถิ่นทุรกันดาร
 หลายแหล่งล้วนเปลี่ยวเปล่า

แรงกรุณหนุนราชให้
 หาญเสด็จทุรแดนยล
 พลชีพเพื่อชาติทน
 เลือดหยดสุดท้ายสู้

ทรงธรรมถึงถิ่นผู้
 อเนจอนาถชาติจันทาล
 เอาชนบระบบมาร
 เห็นผิดแล้วคิดล้าง

ประชาชีในชาติต้อง
 ดำรงทหารหลาย
 โรมันภยันตราย
 วีรชาติเชื้อชายแก้ว

ฝากฝัง
 อยู่นี้
 ทุกข์เบิก สบายนา
 ช้องสร้างทรัพย์สิน

ตามวาร ว้างแล
 เข้มแท้

ธ เสด็จ ดลนอ
 ดั้นด้วยริปูแดง

ห้วงพหล

ยอดผู้
 พิทักษ์อธิป - ไตยเอย
 เลียงสร้างสยามสันติ

พิฆาตพาล

เทียวอ้าง

มาแบก

ระบบล้ำเสรี

เจ็บตาย

หลากแล้ว

รุมรอบ สรีร์แล

ห่อนกร้ามขามฉรงค้

เห็นองค์มหากษัตริย์ได้	เสด็จเยือน
จงรักภักดีเตือน	สติพร้อม
พ้อมาเยี่ยมลูกเสมียน	มนต์ทิพย์
พรหมได้พิชโลมล้อม	ลูกแล้วนิรันตราย
ลือสายทรงเอ๋ยถ้อย	ไถ่ถาม
ทุกข์สุขฤๅครองความ	ป่วยไข้
ชลนัยน์นักรบลาม	ไพลละลุ่ม ลงแล
ปิติเต็มต้นไท้	หวังแท้ทุกประการ
ทุรสถานทุกถิ่นท่อง	เสด็จถึง
โหยห้วงรำลวงริง	อระท้าว
ชายฉกรรจ์ลูกท่านสิ่ง	ทุกข์สุข ใจนนา
ทรงเยี่ยมเยือนเกลื่อนร้าว	ลูกแล้วสราญเหลือ

จนเจ้าราชทรัพย์ซื้อ
 ล้วนเครื่องจำเป็นครอง
 หยุกรักษาสนอง
 ลูกท่านฮักหาญตั้ง

ขวัญดีมีอยู่ด้าน
 พูนเพิ่มเสริมพลังอนันต์
 ด้านใดเร็ดไร้วัวญ
 ผลย่อมเป็นฝ่ายแพ้

บุญไทยมีมากแท้
 พระพ่อเมืองอารี
 ทรงฤทธิ์อุทิศพลี
 เพราะพระปรารธนาปล้ำ

พระวงศ์วานถ้องแท้
 เสริมพระราชประสงค์
 เชิดให้ชาติไทยยง
 ทุกพระองค์เคียงข้าง

ทรงพลีพระสุขถ้วน
 พระราชวงศ์จักรีไกร
 บรมวงศ์ทุกองค์ไป
 ภารกิจผลิตแผ้ว

สิ่งของ
 ชีพทั้ง
 มโนสละ ลูกนา
 ต่อต้านไพร่

ใดพลัน
 ยิ่งแท้
 คิกระย่อ จิตแล
 พ่ายข้างขวัญดี

ทว่มศีร - สะเฮ
 ลูกกล้า
 พระสุข เกษมนอ
 ปลุกให้ไทยสราญ

ทุกองค์
 สืบสร้าง
 ยศยิ่ง ยืนนา
 คุ้มให้ทุกวิถี

เสริมไทย
 เกริกแก้ว
 ปฏิบัติ
 ผ่องพร้อมพฤทธิผล

ชั้นกมลชนจิตแจ้ว
วิทย์แถลงทีวี
เนื่องในพระภคณีย
พระราชวงศ์ไท่ได้

เบิกบุญบังบาปไท้
พิธีะพระทรงธรรม
พุทธศาสน์ชาติไทยบรร-
ภาระพระเจ้าช้าง

ผ่อนพักในขณะท้าว
ทรงต้นพลิกฟื้นมา
นฤบดียอมมีภา-
บห่อนมีวันแคล้ว-

จักรี วงศ์นา
ถ่ายไว้
กิจซึ่ง
เสด็จดำเนินงานพระคุณ
ประทานสันติ
ท่มสร้าง
ลุ่ม - เรืองเอย
ชะงักนี้มีไฉน
นิทรา
ใหม่แล้ว
ระเรื้อย ไปแล
ตลาดเว้นสักวัน

ทรง ขันติมิท้อ	หฤทัย
ทรง อัจฉริยะไพ-	โรจน์เรือง
ทรง แนวตระหนักรใน	พระปณิ - ธานนอ
ทรง อุตสาหะเปลื้อง	ปลดเสร้าวพสกसानต์
ทุกสถานแถวถิ่นใต้	เสด็จจด
เยือนเยี่ยมทุกมณฑล	ทั่วแล้ว
ยิ่งเยือนยิ่งทรงวชน	ชมชื่น
มียากให้ไท้เกล้า	คลาดเหยาเขานาน
ข่าวสารกิตีศัพท์แจ้ง	จากเมือง เหนือนา
รังสฤษฎีฐานประเทือง	แด่ไท้
นฤนาถประพาสนเือง-	นิจตระหนัก โสदनอ
ควรรนครตอนใต้	จักต้องสนองตาม
เหลือความสามารถแล้ว	หรือไฉน
เราจักจงรักใน	ชนกบ้าง
คือจุดเริ่มจากใจ	พสกทัก - ษิณนา
จดจิตร่วมคิดสร้าง	นิเวศน์ไว้ถวายองค์
จำนงจิตมุ่งสร้าง	สืบมา
พลันข่าวชาวนรา-	ธิดาสนม
เนื่องมนัสร่วมศรัทธา	ทูนเทิด
พระเกียรติมหากษัตริย์พร้อม	พร้อมด้วยภักดี

ถวายที่สมทบสร้าง	ราชฐาน
เพื่อพระนฤบาล	สถิตบ้าง
ราษฎรภาคใต้ศาล	ฤดีแนว
สนองพระเดชพระคุณสร้าง	ค้ำหนักแก้วแด่ไท
แลพิไลเรียบร้อย	ราษฎร้วน ถวายแล
สมเด็จพระดินทร	รับทั้ง
ประธานจุดอนุสรณ์	พสกตัก - นิฉเนอ
‘ทักษิณราชนิเวศน์’ ยัง	อยู่ที่ยรทพิยสถาน
กรุณยธารแห่งท้าว	ถั่งถึง
พสกตักนิฉสิ่ง	สุขพร้อม
ผองพุทธมุลิมจึง	จรัสแจ่ม - ไสแล
ชั้นชดมนันสน้อม	แนวซึ่งคะนิงไท
ทรงชัยเยือนทั่วห้อง	ถิ่นสยาม
ทั่วทุกจังหวัดตาม	แต่ไท้
เสด็จยาตรประพาสยาม	โอกาส อวยเอย
ตามแต่พฤติกการณได้	สะดวกด้านบดินทร์
ถวิลยามทรงไต่เต้า	ตามวิถี
เยือนย่านทวยหาญพลี	อาตม์ป่อง
เอกราชชาติเสรี	ตามแหล่ง
ทຸກกันดารห้อง	ถิ่นสุริปูตน

กรำฝนกรำแดดกล้า
หนาวเหน็บเจ็บไข้นอน
ยามรบห่อนสยบรอน
เปลอพลาดบาดเจ็บแม่

ทรงศรีทรงทราบซึ่ง
ถึงแวนแคว้นแสนไกล
อุตสาหะพระกระไล
แสนห้วงทรวงเจ้าช้าง

वारเสวยเลยล่วงแล้ว
พ้อจักหยุดเสวยกระไร
ลูกพ้อพบทุกข์ใน
กิจพ้อขอแก้ทุกข์

ทรงจรัสลุล่วงด้าว
มิหวั่นไหวฤทัยองค์
ยามยลลูกพันพวง
จึงจักยอมเสวยแผ้ว

สงสารคนเจ็บไข้
ชีวิตโลहितเอา
เพื่อชาติศาสน์กษัตริย์เนา
ทรงห้วงโหยทรวงแปล้

กลางดอน
อนาถแท้
อริรัน สลายแล
ชีพน้อมยอมพลี

ทรวงไท
กลับสร้าง
ลุแหล่ง นั้นนา
ต่อเชื้อชายหาญ

เป็นไร เล่านอ
เมื่อรู้
แนวรบ นั้นแล
ก่อนซื้ออินพลัน

แดนณรงค์ นั้นแล
อีกแล้ว
ภัยผ่าน แล้วพ้อ
ผ่องพร้อมบริพา

เพราะเขา
อุทิศแท้
สุขเนื่อง นานนอ
แก่ผู้พลีสกันธ์

พวกทุพพลภาพนี้
 แขนขาดขาขาดใคร
 อาชีพเมื่อหน้าไป
 ควรแก้การคิดสร้าง

ปัญหาอาชีพไอ้
 ‘ ศูนย์ฝึกอาชีพสอน ’
 ทางรัฐเริ่มแผนลอง
 ผู้ทุพพลภาพได้

ชายฉกรรจ์ล้มตายชีพแล้ว
 เหลือลูกเล่าเรียนทรง
 ราชทรัพย์จับจ่ายสง—
 เพราะพระยอมกล่อมเกลี้ยง

เขื่อนชลชลอบญาติผู้
 เราเลือกเวลาตาย
 ทุกคนยอมต้องสลาย
 ตายเพราะหน้าที่ไสร้

ทรงจงจิตพสกเศร้า
 สลายทุกซ์ถอนอาดูร
 เพราะวาตะพระปฐน
 ปลอบปลุกทุกซ์ท้อให้

ทำโนน

คิดบ้าง

ประกอบกิจ ไตฤา
 สิ่งเกื้อกูลกัน

พระตรอง – ตรึกเอย
 มนัสไท้

ศูนย์สนับ – สนุนแล
 ฟังเลี้ยงชะลอชั้นมี

ในณรงค์

รับเลี้ยง

เคราะห์ห้ครอบ – ครวณา
 ช่วยผู้พลีชนมี

วางวาย

ไปได้

สรිර้าง

สืบสร้างเกียรติสูง

เสียดสูญ

ดับได้

เปรียบทิพย์ ธารนา

ห้วงเศร้าเขาสลาย

ลือสายทรงคิดคุ่ม—
 หน้าที่ก่อสร้างถนน
 คอมมิวนิสต์ปลิดชนม์
 ‘แผนเมตตา’ ทรงแก้

ใส่เกราะ‘ เทพฤทธิ์ ’ถ้วน
 ยามเหล่าไฟรี้กำ—
 โจมตีรถคนคำ—
 กราดถูกเกราะเกราะห้อม

ทุกหนทุกแห่งทั่ว
 สยอชยากตราทุกซ์ตรึง
 ปลอดภัยปลุกจิตจึง
 ราวหลังอมฤตได้

ทรงธรรม์ทรงทอดทิ้ง
 พลีสุขบันนุกภัย
 ดำรงทหารใน
 ทั้งที่มีมิตรล้อม

จอมนครคราหนึ่งไข
 แพทย์ห่วงองค์ทรงธรรม์
 พระองค์สืบทอด
 ทรงสั่งทางการแก้

ครองคน
 อนาคตแท้
 สดช่วย ชีพเน
 สกักกันสรรพภัย

รถทำ ทางแล
 เรียบล่อม
 รามเปล่ง ปันรา
 ห่มกันขวัญคน
 เสด็จถึง
 ตราบไท้
 ใจปลั่ง ปลอดภัย
 ไร่ร้อนผ่อนพลัน

ทวยไทย มีฤ
 แผ่ห้อม
 แนวรบ
 รอบไท้ไปสยอน
 หนักครัน
 ยิ่งแท้
 หทัยห่วง ทหารแ
 วิกฤตทั้งไข่ครอง

สมปองสมปลาบปลื้ม	เปรมกมล
ทุกหน่วยทวยหาญยล	เยี่ยงไท่
ทุกผู้จักสู้จน	ใจขาด
เพื่อชาติศาสน์กษัตริย์ได้	คู่ด้าวแดนสยาม
พระนามใดเท่าด้วย	‘ พระบิดร ’
ถวายพระผู้อาทร	ทั่วหล้า
ถูกสุขสโมสร	พ่อสุข ผสมแล
ถูกทุกขระทวยล้ำ	พ่อท้อระทมหลาย
ทรงหมายมนัสเมื่อ	เมืองไพ – รัชเอย
หลายชาติเชื่อเชิญไป	ประพาสนั้น
บัดนี้ราชกิจใน	นครค่อย คลายนา
เพราะพระเสด็จขึ้น	ทั่วด้าวแดนสยาม
ถึงยามทรงยศต้อง	เตรียมองค์
เสด็จสู่พิรัชทรง	แต่งตั้ง
พระชนนีทรง	ราชกิจ
แทนพระองค์ทรงกั้	เกศเกล้าเผ่าไทย
ทรงคระไลร่วมแก้ว	กษัตริ
‘ สิริกิติ์ ’ราชินี–	นาถพร้อม
เสนามาตย์มวลมี	ศักดิ์ร่วม เสด็จแล
พสกทราบเนื่องน้อม	มนัสถ้วนถวายพร

อดิศรทรงกราบแก้ว
ทรงกล่าวสุนทรพจน์
อําลาราษฎรบท-
หฤทัยไ้แผ้ว

นำหนนพระมนัสไ้
เสด็จกระท่าสัมพันธ์-
ไ้ไพรัชประเทศสรร
ทุกแห่งทุกหนน้อม

เวลาทรงฤทธิ์เมื่อ
สัต์ตมาสอธิราชไ้ไกล
เหนือยยากตราคราห์ทัย
เพื่อแผ่ยศสยามยัง

ก่อนจรลธิราชย้า
ไ้ครร่วมทางทุกคน
เคร่งครัดปฏิบัติตน
เลิกล่วงล้ำเรียกร้อง

ภูมิคือแบบเบื่อง
มหากษัตริย์ปฏิบัติองค์
เมื่อประพาสพม่าทรง
สั่งศักดิ์สิทธิ์มั่นแปล้

มรกต

เพริศแพรว

จรจาก สยามรา

ผ่องพร้อมพุทธคุณ

ทวิขัน - แจ้งเอย

ธภาพพร้อม

ประโยชน์สู่ สยามเส

นบไ้ศรัทธา

เมืองไพ - รัชแล

ประเทศทั้ง

ไ้ครเท่า เทียมฤา

หยุดข้อเคยหยัน

ยุบล

จักต้อง

ตามขอบ เขตนา

สิทธิ์สร้างเลื่อมศรี

ควรบง

เอกแท้

ศักดิ์สู่

เปี่ยมน้อมนับถือ

เจดีย์ช่อเด่นอ้าง
 ประมุขม่านเมือพา
 ทุกคนถอดบาทุกา
 มหากษัตริย์สยามแผ้ว
 สร้างความเคารพล้วน
 สัญลักษณ์พระจักรี
 เกียรติไทยว่าไทยทวี
 สมชื่อเป็นเช่นเชื้อ

‘ชเวดา - กอง’เอย
 ประพาสแล้ว
 กันทั่ว
 ผ่องพร้อมประพฤติตาม
 หลากฤดี ม่านแล
 ก่อเกื้อ
 วัฒน - ธรรมเนอ
 ชาติล้ำเจริญชัย

เสด็จไปญี่ปุ่นด้วย
พระจักรพรรดิทรงยิน
จักรพรรดินีถวิล
สองสู่สนามบินน้อม

ข่าวความจักรพรรดิได้
รับเสด็จ ' พระภูมิพล '

เอิกเกริกกลุ่มชุมชน
ตะลึงข่าวทั่วท้อง

เพราะมหาจักรพรรดิให้
ห่อนพรากจากวังทอง

อาคันตุกะพอง
รับ ณ ราชวังรัฐ

เครื่องบิน
ยาตรพร้อม
ถวายเกียรติ
นบท้าวไทสยาม

เสด็จดล
แผ่กิ่ง
ชาติญี่ปุ่น - ญี่ปุ่น
ถิ่นลั่นหลากอุรา

ทั้งสอง องค์เอย
รับผู้
เพียงแต่
อยู่จะนี้นานมา

เชิงซำศักดิ์พระผู้
 สยายพระศโยคงาม
 ตอนเสด็จเยี่ยมเยือนตาม
 ญ่ปุ่นหนุนเนื่องหน้า

ทรงธรรม์บรรลุด้าว
 เสด็จประพาสพื้นเพ
 พินิจจนระบบเส-
 สาเหตุเลาเลศชี้

นครใหญ่' นวยอรั้ง 'เข้า
 กลาดกลุ่มชุมชนมา
 สายรู้้งเหล่าลูกปา
 สายแห่งพิรุณห้อม

ผ่านสยาม
 เงื่อนหล้า
 นครต่าง ต่างนอ
 แน่นท้องถนนอนันต์
 แคนอเม - ริกาแล
 เผ่านี่
 รัแห่ง เขาแฮ
 ช้องก้าวเจริญไกล
 นครา
 มั่วล้อม
 โปรยเปรียบ
 ห่มไฟตลอดทาง

ท่ามกลางต่างชาติเชื้อ
 โบกพระหัตถ์ทักไป
 ขึ้นขอบตอบมวไลไม—
 สะเทือนไห้ตอบโต้สะท้อน

อดิศรทรงสุ' แม้ท้—
 โรงพยาบาลเจริญ
 กือสถานเทพอัญเชิญ
 ในอดีตกาลก็

คือยามซึ่งบาทเบื่อง
 ทรงศึกษาส่วนพระองค์
 พระชนนีทรง
 เมือง' บอสตัน 'นี้ตั้ง

ภูวนัยไห้เบิกผู้
 ซึ่งกอปรพระสมภพกาล
 เข้ารับพระราชทาน
 ผองแพทย์พยาบาลไซริ

คราที่ถึงถิ่นด้าว
 ขณะเหล่านักเรียนรอ
 เยาวชนต่างชาติพอ
 ก้มกราบสุภาพซ้

ถวายเป็น

ทั่วด้าน

ตรีต่อ เขานา

ทั่วท้องวิจิตร

ออบอร์น '

แหล่งนี้

สมภพ

ก่อนให้สถิตสยาม

บิตุรงค์

อีกทั้ง

สถิตอยู่

แต่เบื่องบุรพ์สมัย

พยาบาล แพทย์เนอ

แต่ให้

ของที่ - ระลึกแล

แซ่ช่องทรงศรี

ชาวนอร - เวนา

รับนี้

เสด็จผ่าน

เช่นเชื้อชาวสยาม

งามประทับจับจิตแท้
 ประหลาดต่างชาติมา
 บังคมพระราชา-
 บารเมศทรงเดชน้อม
 ประเพณีนี้แหละน้อม
 ผยองชาติไทยไครยล
 ว่าไทยห่อนใช้คน
 วัฒนธรรมทุกผู้
 นิวซีแลนด์แหล่งไท้
 รถพระที่นั่งพึง
 เจตนครราชฎาริ่ง-
 ยัดเยียดเบียดเสียดเฝ้า
 ชุลมุนรูล่วงท้อง
 กัดช่องทางคระไล
 บรรดาราชฎารใจ
 ชิงเพื่อนชมพัคตร์น้ำว
 ยามรถหยุดอยู่หน้า
 ฮิบ ฮิบ ฮูเรเห็น
 ยามมีดขมูกขมัวเย็น
 สาดกระหน่ำหนักไซ้

เทียนนา
 หมอบพร้อม
 ธีราชเยี่ยง สยามแล
 มนัสเฝ้าฝึกวิธี
 นำผล
 ย่อมรู้
 เขตเถื่อน
 เพียบพร้อมแบบแผน
 คระไลถึง
 ผ่านเข้า
 อดรับ ราชแล
 ฝักันคันคุด
 ถนนไป
 รถท้าว
 จดจ่อ
 จิตน้อมจอมสยาม
 โฮเต็ล ‘ สตาร์ ’ แฮ
 พักตร์ไท้
 เยือกพร่าง พิรุณเอน
 พสกข้าทำเฉย

กลับเฉลยคำรำร้อง	เรียกหา
ขอพบพักตร์ราชา	อีกครั้ง
ยานยนต์หลากลั่นนา-	เนกเนื่อง หนุนนอ
ห่อนกลับห่อนยับยั้ง	หยุดร้องตะโกนกวณ
ธ ประชวรหวัดแต่เอื้อ	เอาใจ ชนเอย
เสด็จออกกระเบี่ยงใน	บัดนั้น
ทรงโบกพระหัตถ์ไม-	ตรึมอบ
ฮิบ ฮิบ ฮูเรชั่น	แซ่ทั้งไฟทสรวง
ทุกทรวงพสกซ้อง	สดุดี
ชมชื่นพระบารมี	มากแม่
พิรุณเนื่องหนุนทวิ	หวิระย่อ เย็นเวย
แสนอดแสนทนแท้	ห่อนท้อรอไท
ภูนัยสมัยเสด็จขึ้น	สู่ดิน
แดนเรียกฟิลิปปีนส์	ประเทศไกล
พสกทราบเมื่อภูมินทร์	มาสู่
ชาวประเทศเขตเขาได้	คั่นหน้ามาดู
เพียบผลูพรุพรั่งด้วย	ราษฎร
จากครอบครวถ้วนคร	กั้งล้อม
รับเสด็จอดิศร	เปียดเสียด
กิตติศัพท์นฤนาถย่อม	ยั่วให้มาเห็น

จึงเป็นประวัติอย่าง
เปรียบเทียบกับถึงวัน
จอมพลอเมริกัน
นาม 'แมคอาเธอร์' ภู

ในวันทัพท่านเจ้า
ฟิลิปปินส์ประชา
รอรับทัพแมคอา-
เทียบกับรับท้าวครั้น

เมื่อเทียบสถิติแล้ว
แถลงว่ารับภูมิ
บรรดาประชาชี
เหนือกว่าอาเธอร์แพ้

เอ่ยขวัญ

ที่ผู้

กลับสู่ เกาะนา

เกียรติพื้นถิ่นพลัน

นครา

ชาตินั้น

เธอร์ท่วม-ท้นนอ

เทียบไซร้ใครเหนือ

กรณี นีนา

มากแท้

มาชน-ชมเนอ

พ่ายท้าวทุกทาง

เสริมสร้างยศโยคไท
 มหัศจรรย์บันดาล
 บุญญาภิหาร
 ทุกเผ่าทุกเพศล่อม
 เสด็จจดลออิหฺร่านแล้ว
 ทรงเยี่ยมทวยชนชี
 สัมพันธภาพทวี
 จริยวัตรไ้หน้า

บำเพ็ญการทูตแท้
 น้ำมนัสกษัตริย์ใน
 น้ำออกพสกใจ
 อิหฺร่านทุกแหล่งชั้น

ไพศาล
 เด่นพร้อม
 กษัตริย์แห่ง สยามแเส
 รอบไท้ไครยล
 ภูบดี
 ชื่นท้าว
 ผลเพิ่ม พูนพ่อ
 มนัสผู้พบเห็น
 แทนไทย
 ถิ่นนั้น
 จอดจ่อ จริงเนอ
 แซ่ซ้องถวายชัย

ทรงกระไลลูแล้ว
ทรงแน่วนโยบาย
ทุกประเทศพิเศษถวาย
พสกนิกรรักพร้อม

ทุกยามไทยห้วงท้าว
ระยะทางห่างไกล
อุตสาหะทรงชัย
หนักพระวรกายแล้

ล่องไปรัฐหนึ่งแล้ว
ดำรงพระราชทาน
สังเกตเล่าเหตุการณ์
สู่พสกสยามได้

ทุกครั้งทรงฝากเอื้อ
หวนห้วงปวงราษฎร
ดำรงสวัสดิทุกตอน
สดับดูองค์ให้แท้

ยลประเทศน้อยใหญ่นั้น
เผยพระสุนทรพจน์
บางตอนกล่าวกลอนสด
พระปฎิภาณพัน

หลากหลาย รัชนา
เนืองน้อม
วิธีรับ เสด็จท่าน
พริบเผือกขัตติย์สยาม
จอมไทย

ประเทศแท้
เผชิญพิ – รัชแล
ไปล้ำอุราไท

นฤบาล
พสกไท้
ปรากฏ
สดับข้อควรฟัง

อาทร
เปี่ยมแปล้
เดือนสติ
สถิตข้างเคียงชน

ทรงยศ
หลากหลาย
หลายส่วน
พจน์พร้อมพรรณนา

ภาษาพิเศษแจ้ง	เจนหยัย
พิพิทพากย์ทรงใจ	คล่องทั้ง
เจนจัดอัสจรรยไพบ-	รัชชน - ชมแล
ผยองพระเกียรติยับยั้ง	ต่างด้าวเหี้ยมดสยาม
ยามให้ทรงรับเลื้อ	ปริญญา
ถูกชักหักปัญหา	หากให้
ตริตรัสแจ่มชัดวา-	ทะทุก กระทงนอ
ทั้งที่พระเสโทได้	พัคตร์ท้าวคราวแถลง
लगแหล่งนิตกระด้าง	กระเดื่องไท
ทะนงสิทธิ์เสรีใน	รัฐนั้น
ทรงอ้างพุทธศาสน์ไป	เปรียบอบ - รมเอย
นิตตมุกคิอัน	อกอึ้งอับอาย
ลือสายเป็นที่ซึ่ง-	ชาบกมล
ชมชื่นหฤทัยชน	ต่างด้าว
พระจริยวัตรดล	ฤดีด้อม - ดำเอย
เกริกพระเกียรติศักดิ์ท้าว	จากแคว้นแดนสยาม
พระพงศ์รามยามเสด็จขึ้น	แดนไฟ - รัชเอย
ผลประพาสสองสมัย	มุ่น้อม
มโนทุกประเทศวิจัย	ไทยถูก วิถีนา
อวยประโยชน์ทางอ้อม	อนกทั้งทางตรง

เพราะองค์มหากษัตริย์สร้าง สมภาร
 คราเสด็จคลสดาน ถิ่นนั้น
 พระจริยวัตรดล แดชาติ อื่นเอย
 ซึ่งส่งสำสยามราชชั้น แซ่ด้วยสดุดี
 เคยมีมหากษัตริย์ผู้ สถิตไพท ใดฤ
 ห่วงรักพิทักษ์ภัย พสกท้าว
 ยามราษฎรร้อนสาดไส พระร้น สุขแล
 ยามราษฎรระทดร้าว ฐ ร้อนระทมแทน
 ทุกแดนไพร่ขรุ ระเบิดคล
 ประพุดตอင့်ทรงพล เพียบพร้อม
 การุญอุ้นทรวงชน ชาติเช่น นั้
 ชนชาติใดไปน้อม กษัตริย์จะนี้มีไฉน
 ไทยจึงพ้นเหยียดเข้า แห่หยาม
 ว่า ‘ อนารยะ ’ นาม อนาถนี้
 กิจวัตรกษัตริย์งาม เงื่อนเช่น เห็นฮา
 เลิกเหล่าผู้เผ่าชี โสไคลไทยสถาน
 นฤบาลปานเปรียบด้วย สุริยา – ทิพย์เอย
 แสงสว่างพร่าวพรางพา ภพพ้น
 มวลเมฆมืดเวหา หวนผ่อง – ไสพ้อ
 ทุกถิ่นประเทศทัน ท่วมน้อมนับถือ

พระคือทูตวิเศษสร้าง
เพียรพร้าผูกสัมพันธ์—
ทุกชนนิมุ่นมาดจรร—
จึงพระเกียรติคุณให้

สาธยายยามสืบสร้าง
ตามพระราชศรัทธา
เนื่องขนบระบบมหา—
อายุครบบวชแล้ว

ทรงธรรม์ทูนเทิดข้อ
พระราชชนนีนำ
อบรมปมหทัยจำ
ตั้งแต่น้อยถึงน้อม

เนื่องนิจทรงชิดเฝ้า
สมัยเมื่อทรงชนมา—
ทรงสดับพระธรรมสถา—
เจริญพระชนม์ยิ่งกล้อย

ทรงศึกษาสิ่งข้อ
สนเท่ห์จุดพุทธธรรม—
สอบถามพระเถรอัน
จึงประจักษ์ธรรมได้

วิถีสันติ
ธภาพให้
โลงโลก สราญแด
ทั่วหล้าลือสยาย

พระศาสนา
กษัตริย์แก้ว
ชนแห่ง สยามแ
สู่ผ้าเหลืองปล้น

กติธรรม
แนะพร้อม
จดหลัก มูลแ
สนิทไว้ในองค์

สังฆรา - ชาแล
ยุ่น้อย
วรสถิต หทัยแ
เกร่งน้อมพระศาสนา
ควรครัน

มะไท้
ควรเอ๋ย ถามนา
เด่นขึ้นทุกคราว

เรื่องราวปรากฏครั้ง	สุโขทัย
อิทธิราช ‘ ลิไท ’	ท่านน้อม
พระมนัสทรงผนวชใน	พุทธศาสนา – นานอ
คือเยี่ยงอย่างทางย่อม	ยั่วท้าวสนททัย
‘ บรมไตรโลกนาถ ’ นั้น	อีกองค์ หนึ่งเอย
ถาราชสมบัติทรง	ผนวชบ้าง
สืบพระพุทธานุชา	ยืนแน่น อยู่มา
สองพระองค์ทรงสร้าง	สิ่งข้อควรเสริม
เริ่มสมัยกรุงเทพาเชื้อ	พระวงศ์ จักรีนอ
‘ ปิยมหาราช ’ ทรง	ราชย์แล้ว
ลาไศสวริย์ทรง	ผนวชสืบ พระศาสน์เนอ
เพราะพระองค์ทรงแผ้ว	ผ่องสร้างทางกุศล
เหตุผลผองพระเฝ้า	ไฝ่ฤดี
ทรงเลื่อมใสหทัยทวี	ร่วมทั้ง
ระลึกพระบุพการี	วังวัด อูราแล
กตเวทิตั้ง	ดริถ้วนทุกสถาน
อีกประการหนึ่งให้	หทัยถวิล
สนองเนื่องในระบิล	บ่งอ้าง
สังฆราชประชวรอิน-	ทริยสุ
ผิ ธ ผนวชจักสร้าง	ส่งให้หายประชวร

บริบูรณ์พระมนัสทั้ง	ศรัทธา
บรมกษัตริย์ตระกูล	ราชย์แล้ว
ทรงผนวชในพระศาสนา	ณวัด พระแก้วพ่อ
เนาว์วัดบวรนิเวศน์แปล้	ปลาบปลื้มพสกปวง
ดินสรวงแข็งแซ่ก้อง	สาธุการ
เอมอุระนฤบาล	ผนวชนั้
สืบพระพุทธศาสนาผสวน	ทรวงพสก ประสงค์แด
อาราธน์ไตรรัตน์ชี้	ช่องไทในธรรม
ทรง สำรวมเลศน้อม	ธรรมวินัย
ทรง ท่วมศรัทธาไตร-	รัตน์ล้วน
ทรง บิณฑบาตคระไล	ถนนสม้า - เสมอนอ
ทรง ปฏิบัติวัตรพัน	พจน์พร้อมพรณนา

เสด็จกลับมาสู่แคว้น	นครปฐม
โปรดสัตว์จังหวัดชม	ชั้นแท้
ทวยราษฎร์ร่วมชมรม	รอรับ เสด็จจร
สองฟากราษฎร์หลากแปด	เปล่งถ้อยสาธุการ
จากบ้านหลายย่านล้วน	รับมา
เพชรบุรีราชบุรีคลา-	คล้าพร้อม
กาญจนบุรีร่วมสมุทรสา-	ครควบ
สมุทรสงครามน้อม	นบท้าวตลอดทาง

ต่างคนต่างไฝ่เฝ้า
ภูมิพลโลกิยกุทรง
นับเป็นเช่นอกิมง—
มหาสิทธิชัย

ทรงธรรมมีผันพักตร์เข้า
พระปฐมเจดีย์
ทรงประทับกนิษฐี—
สามรอบองค์พระแผ้ว

ชนหลายรายเรียงล้อม
เฝ้าขัดตียภิกษุสราญ
กฤษฎาภินิหาร
ตระหนักในหทัยเข้า

ทรงธรรมมีทำวัตรเข้า
คนย่อมคอยทรงชัย
ถวายเทียนรูปมัลลย์
อาราธน์ไตรรัตน์แผ้ว

ทรงประคองเทียนรูปพร้อม
ถวายพระพุทธรูปวิมา
ทรงอนุโมทนา
เสนอสุขทุกทรวงล้วน

บาทบงสุ
ศักดิ์นี้
กลมึง — ขวัญแล
โชคผู้ชมพลัน

เขตพิธิ
เด่นแล้ว
ลาครบ
ผ่องสร้างทางกุศล

รอบสถาน
รื่นหนา
มหากษัตริย์
พระบาทให้ทั่วกัน

เย็นใน วัดเนอ
เสด็จแล้ว
วิเลปรา
ทุกข์พ้นกมลผอง

บุปผา
มาศล้วน
นำส่ง กุศลนอ
ร่วมสร้างทางสันต์

ทรงธรรม์ทรงอุทิศทั้ง
เสริมวโรกาสสง-
ทวยราษฎร์เทิดอ้าง
มิจิตมิคั่นไว้

ข่าวของอริราชเข้า
เผยแผ่พระบุญญา-
สมณบริขารมา
อนุโมทนาซ้อง

สถานทูตภารตพร้อม
วาระพระลือสาย
ซ้องสรูปอุปมาหมาย
ทรงผนวชในครั้งก็

ลาพระผนวชแล้ว
ทรงห่วงถึงศีลธรรม
จึงทรงปริกษาสรรพ
ภิกษุพึงประพฤติแปล้
เพื่อไทยพสกทั้ง
เป็นเยี่ยงอย่างทางนำ
ศึกษามหากัม-
เป็นหลักชักชวนน้อม

กุศลองค์ เองเอย
เคราะห์ให้
กุศลร่วม กษัตริย์แล
เฉพาะเชื้อพระวงศ์ผอง
ครองกา - สาว์เนอ
นุภาพก้อง
จากมาน
เกียรติท้าวสาธุการ
พระพรถวาย
ผนวชนี้
อโศกราช นั้นแล
ก่อนด้วยศรัทธา
ราชัน
พสกแท้
สงฆ์เพื่อ
เปี่ยมน้อมธรรมวินัย
ผองทำ ตามนา
แนะพร้อม
ภีร์พุทธ
มนัสผู้เพียรบุญ

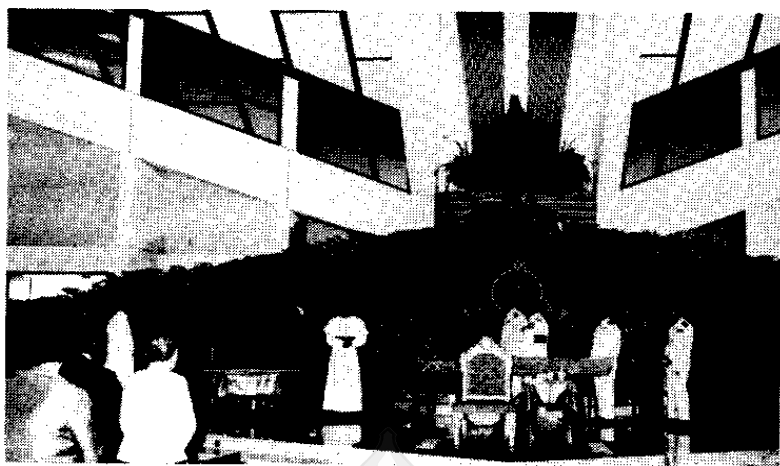
ทรงเจือจุนจัดตั้ง
เรียนพระปริยัติธรรม
สร้างไตรปิฎกสัจ-
เยี่ยงกษัตริย์สยามรัฐครั้ง
ราชาพินิจซึ่ง
หลายหลากทุกขัณฑ์ครอง
ควรจักพิทักษ์สนอง
สร้างแหล่งรักษาให้

ทรงธรรม์ทอดมนัสน้อม
‘ โรงพยาบาลสงฆ์ ’
สามเณรภิกษุองค์
แพทย์ตรวจโรคภัยบ้าง

วัดวาหลายแห่งแท้
เสด็จร่วมพิธีสงฆ์
พุทธาภิเษกมง-
ห่อนเหน้อยเลื่อยล้ำล้ำ

ทรงชัยชมชื่นน้อม
ทรงทอดพระกฐิน
ทั้งในนอกนครินทร์
เสริมซ่อมอารามล้วน

สถาบัน
เพิ่มทั้ง
ลักษณะพุทธ - ศาสน์พ่อ
ก่อนให้กระทำมา
ถึงพอง ภิกษุเนอ
ป่วยไข้
เสนอสุข สงฆ์แล
พระเจ้าเณสนันต์
จ้านง
จึงสร้าง
อาพาธ
พักฟื้นเยียวยา
ทูลองค์
บ่อยช้า
กลอื่น อีกเอย
เลิศแท้ฤทัย
มโนถวิล
ทั่วถ้วน
วัดเปลี่ยน เวียนแล
หล่อเลี้ยงพระศาสนา

ราชานุเคราะห์เกื้อ—
 ข้าราชการบริวารpong
 ราชประเพณีให้ครอง
 เนืองนาคหลวงช่องชั้น
 สนับสนุนจนจิตผู้
 ชิกข์ คริสต์ อิสลามนา—
 ทรงประสิทธิ์อิสระประชา—
 ตามแต่ใจใครน้อม
 เสรีเรื่องรุ่งแท้
 ขนบประเพณีใด
 สุดแท้แต่ใจใคร
 บ่อนมีใครกล้า

กุลสนอง
 ผวนวนั้น
 นาม ‘ นาค หลวง ’ นา
 นบไท่ถวายเป็นบุญ
 ศาสนา พราหมณ์เนอ
 เนกพร้อม
 ชนนับ - ถือนอ
 เนืองน้ำวประเพณี
 ในไทย รัฐบาล
 เด่นล้ำ
 จักเกรง ครองเนอ
 กลั่นเกลี้ยงรังแก

มีกระแสดำรงด้วย
 นัยเนื่องอิสลามศา-
 พระกูรออันให้มาด
 ถอดสู่พากย์ไทยชี้

จุฬาฯพลันมานะสร้าง
 ถอดถ่ายเป็นไทยลง
 ถวายร่างสารบาทบงส์
 เฉลิมพระชนม์ให้แผ้ว

เยี่ยมเยียนมัสยิดเอื้อ
 หลายแหล่งทรุดโทรมชำ-
 ทรงรับซ่อมแซมอำ-
 พิมพ์พระคัมภีร์ไสร

อิสลาม พราหมณ์ คริสต์แท้
 ร่วมแผ่นดินเดียวใน
 ร่วมกษัตริย์ร่วมฉัตรชัย
 ร่วมชะตากรรมลี้

บพิตรทรงประสิทธิ์สร้าง
 ทุกถิ่นทุกภาคพันธุ์
 รับพระกรุณาอัน
 โดยเท่าเทียมแท้ถ้วน

‘ จุฬาราช-มนตรี ’
 นะนี้

หมายส่ง - เสริมนา
 ช่องรู้หลักธรรม

ตามทรง แนะนำ
 ตลอดแล้ว

ระบุเมื่อ
 ผ่องด้วยแด่เพียร

อุปถัมภ์
 รุดไท้

นวยราช - ทรัพย์แล
 สู่พื้นพากย์สยาม

ถือไทย
 ขณะนี้

เผชิญทุกข์ สุขแล
 หลีกได้ใจหนอ

สุขสันต์
 เผ่าล้วน

อบอุ่น

ทั่วหน้าประชาชน

ดลวันศักดิ์สิทธิ์ด้าน
 ‘วันวิสาขะ’ มา
 ทรงนำทักษิณา-
 เอมอกพสกแผ้ว

เสริมสรรรพนิสิตพร้อม
 สำนึกมโนนา
 จิตใจเลื่อมใสเคา-
 สนอนพระบาทยุคล้าง
 ทรงอุคหนุนเนื่องด้วย
 ประกวดเรื่องสอนศาสนา
 จบับชนะพระกรุณา
 วันวิสาขะชี้

สมหมายสมมั่งไ้
 ทรงพระปรีชาชาญ
 ลำศาสน์ชาติชนสราญ
 เพราะพระจักรีแก่

ปรองดองปฏิบัติด้าน
 มวลศาสน์หมายมาคพา
 ชื่นชอบประกอบอา-
 สาธุชนล้วนแล้ว

ศาสนา พุทธเนอ
 สู่แล้ว
 วัตรรอบ โบสถ์แล
 ผ่องน้ำใจนันท
 เปรียงเยา-วชนนา
 เนืองสร้าง
 รพศาส-นานอ
 บ่อยเข้าทวิคุณ
 วันวิสาข
 เด็กนี้
 พิมพ์แผ่ เผยอ
 ช้องสร้างศาสน์สยาย
 ทุกสถาน
 เชี่ยวแท้
 รมย์ร่วม กันแล
 เกื่อนพันพิพาทพอง
 ศาสนา
 ผ่องแผ้ว
 ชีพสุข-ริตแล
 ร่วมสร้างเสียมสราญ

วงศัวานของชาติเชื้อ
 นบภูตผีมีัวเมา
 บัดนี้หมุ่มมากเนา
 ฝึกหัดปฏิบัติใช้

อธิคุณครองครอบเผ่า
 เชื้อชาติชาวเขาสุวรรณคี
 เชื้อถือทุกทางอัน
 เพราะพระคุณดวงแก้ว

นิกใคร่ประณตน้อยม
 ทรงช่วยอำนวยหา
 ชาวเขาคัดเลือกมา
 เริ่มแต่บวชเณรได้

พร้อมพลันผนวชพระทั้ง
 ฝึกกฏกำหนดเกณฑ์
 ส่งพระเฝ้าเขาเจน
 สอนพระพุทธศาสนาแจ้ว

แบ่งเบาภาระผู้
 หนักเนื่องเรื่องภาษา
 ภิภษุซึ่งจัดมา
 จึงไม่มีข้อข้อง

ชาวเขา
 เช่นไหว้
 ขนบอย่าง สยามเนอ
 เช่นผู้ไทยผอง
 สดพรรณ-นาเนอ
 โปรดแล้ว
 กษัตริย์ออก โอบอุ้ม
 ส่องเกล้าเกลื่อนภัย
 ศาสนา พุทธนอ
 ช้องให้
 เรียนเรื่อง ธรรมแล
 ฝึกข้อมูลสรรพ
 ผนวชเณร นั้นนา
 เก่งแล้ว
 จบหลัก ธรรมแล
 แจกเชื้อชาวเขา
 ธรรมจา - ริกแล
 สดพร้อง
 จากหมู่ เขาเนอ
 ขัดชี้เชิงธรรม์

นับวันชนชาติเชื้อ	ชาวเขา
นับพระพุทธรศาสน์เสา-	วณิดน้อม
ศรัทธาเพิ่มพนา	ศาสน์เนื่อง นิรันดร์แด
พานพบความสงบพร้อม	เพราะให้จักรี
เทียนพิธีที่เข้า	พรรษา
สำหรับวัดจัดมา	มากให้
ทรงพระสุหร่าย करा	เจิมครบ - กรันแด
แจกจ่ายสู่วัดไว้	สืบสร้างศาสน์ทรง
‘ นัตรมงคล ’ กวบพร้อม	‘ ราชกุศล -
ทักษิณานุปทาน ’ ผล	สืบสร้าง
สมเด็จพระภูมิพล	มาดมุง
ฉลองพระคุณเจ้าข้าง	อดีตถ้วนทุกสมัย
วัดใดชำรุดเศร้า	โทรมลง
เสริมพิสุทธิพุทธรศาสน์ทรง	ซ่อมให้
ขาดพระประธานองค์	อธิราช
อุทิศราชทรัพย์ให้	ท่านสร้างพระราชทาน
ถ่วงวารนวพรรษแล้ว	นฤบดี
ทรงบาตรเนื่องในปี	ใหม่นั้น
หน้าพระที่นั่งจักรี	กับราช - วงศ์แด
ข้าราชการหลากชั้น	ร่วมสร้างอานิสงส์

พระผไททรงประดิษฐ์ได้	สมญา
‘ หลวงพ่อจิตรลดา ’	เด่นด้าน
กุ่มอาตม์กลาดเกล้าพา	พบรุ่ง – เรื่องแฉ
เสริมจิตสุจริตสร้าน	สุขพร้อมสิ่งประสงค
ทรงประสิทธิ์หลวงพ่ให้	ใครครอง
โปรดสังเขนาทอง	ทาบไว้
หลังหลวงพ่อผของ	อริราช
กืออนุสรณ์ให้	ถ่ายข้อคิดขลัง

‘ ปิดทองหลังพระ ’ แท้ คือกระทำ
 พิพิธผลกุศลกรรม ผ่องแผ้ว
 ไปต้องปาวร้องง่า เงื่อนเทียบ
 ทองปิดหลังพระแล้ว ไปอ้างอวดใคร
 ทรงไฉนบารเมศสร้าง ‘ พระพุทธ-
 นวราชบพิตร ’ ผุด ผ่องแผ้ว
 พระแจกจ่ายตามจุด จังหวัด หลากแล
 เพื่อพสกนิกรแล้ว คลาดเสร้าเนาसानต์
 อีกประการจกน้อม นำใจ ไทยนา
 ทุกแห่งทุกหนใน ถิ่นนั้น
 สมานสามัคคีไส- สดมัน เสมอนา
 เพราะพระพุทธคุณกัน เทวให้ไกลถวิล
 ระบิลพระอิราชนี ขณะทรง พระเยาว์นอ
 พระราชหฤทัยจ้านง ใฝ่เบื่อง
 คุริยะยังยง ประโยชน์
 เจริญพระวัยรุ่งเรือง เลิศด้านดนตรี
 มีพระราชปรารภไว้ สมัยบรรพ์
 ว่าประโยชน์ดนตรีอนันต์ นกนี้
 ปราภพฤติการณ์อัน ควรเอ๋ย
 พระราชนิพนธ์เพลงซี้ ช้องสร้างเสริมองค์

แม่ ธ ทรงโปรดด้าน

แต่ขัดตียวิถี

พระองค์จักทรงมี

ภาระราชกันให้

นฤบดีพักเหนื่อยด้วย

ชั่วครู่ชั่วยามผล

ราชกิจกรากกรำกมล

บางยุคทุกข์ให้แปล้

ดนตรี

กิดให้

สนุกเช่น พสกยา

ห้างห้องดนตรี

ทรงคน - ตรีฟ่อ

ผ่อนแก้

ไปเพลิด - เพลินนา

ปลอบด้วยดนตรี

เพลง ‘ ชะตาชีวิต ’ ชี	ชาวประชา เห็นนอ
บอกป่องค์ราชา-	ธิราชกล้า
กลืนทเวษเหตุอนา-	คตหนัก หทัยนอ
เพราะพระจักเปลี่ยนปล้ำ	ปลดเศร้าสขามสูญ
ยามจรูญรมย์ร้อนเอื้อ	อุรา ราชเอย
เพลงผ่อนอวรณ์พา	ผ่องแผ้ว
นี่คือสื่อเสียงสา-	รภาพสุข กษัตริย์ท่าน
เพลงพระราชนิพนธ์แก้ว	กษัตริย์สร้างประเสริฐสม
วายุระทมทุกข์ทเวษสร้าง	เพลงสัน - ดิสุขนา
พึงโศดพสกนน์-	ทน่น้อม
มโนมัยร่วมใจจร-	โลงเอก - ราชแล
เทิดชาติเทิดชนพร้อม	พรั่งข้อสามัคคี
ความภักดีเกิดด้วย	พสกเห็น
มหากษัตริย์ทรงสมรรถเป็น	หลักเปลี่ยน
ปลดทุกข์ส่งยุคเย็น	ประโยชน์สู่ พสกเนอ
จงรักภักดีเบื่อง	บาทท้าวบ่ถอย
เจริญรอยพระบาทเบื่อง	ปีดูลา ท่านนอ
กรมหลวงชุมพรครา	ครุ่นไช้
บทเพลงเร่รุ่งอรุ	ทหารทัพ - เรือเฮ
เชิดชาติศาสน์กษัตริย์ไว้	เพื่อผู้ริบเกรง

คือเพลงดอกประดู่ร้อง
สลักอุระทหารเสือ
ยอมมลายหมดทั้งเครือ
พรูร่วงหมดพวงแล้ว

‘ ธีรมหาราช ’ ผู้
หลายแบบระบบยล
รักษาดิศาสน์กษัตริย์ตน
สามัคคีคือเป้า

ถ่วงมาในรัชนี
พระราชนิพนธ์เพลงเลอ—
ทักไทยฝึใจพลอ
เนื้อปลอบทำนองแปล้

‘ ความฝันอันสูงสุด ’ น้อม
แสนห่วงทุกทรวงใน
ร่วมจิตคิดแก้ไข
ยุติธรรมนำชี

ขวายขวนคิดร่วมสร้าง
เลิกคิดจิตเรรวน
รักษาดิบุ่งมาดสงวน
พลีชีพเพื่อชาติสู่

ประจำเรือ – รบแล
สุดเกล้า

เล่ห์ดอก ประดู่เฮย
สู่พื้นปัดพี

ทรงนิพนธ์
ยิ่งเร้า

ตายเพื่อ สยามพ่อ
ปกป้องผองไทย

ทรงเสนอ

เลิศแท้

จักพลาด

ปลุกกรั้มทรวงครัน

นำไทย

ชาตินี้

ข้อผิด

ช่องพร้อมประพฤติตน

สั่งควร

ร่วมรู้

ศักดิ์สง่า

ศึกป้องปกสยาม

เพลงงามอีกหนึ่งนั้น	ทรงนิพนธ์
ยินอยู่ ' เราสู้ ' ผล	เพื่อน้อม
มนัสไทยทั่วทุกคน	ควรคิด
ถึงแคว้นแคว้นไทยพร้อม	พรั่งผู้สู้สิ่ง
กะนึ่งบรรพ์บุรุษเปื่อง	โบราณ
พลีชีพหันโหมพาล	เพื่อให้
พงศ์เผ่าเหล่าลูกหลาน	เหลนรอด อยู่แด่
มีแผ่นดินอยู่ได้	ไปต้องระเหระหน
ทุกคนควรร่วมป้อ	ผองภัย
พิทักษ์ผืนผไทไทย	ห่มสู้
สู้สู้ร่วมสู้ไป	ดราบปลด ปลงรา
เพื่อลูกหลานทุกผู้	อยู่ยังยืนยาว
ก้าวเดียวเที่ยวอย่าได้	ถอยหนี
อริรุกไทยบุกพลี	ชีพป้อ
อนาคตชาติต้องมี	เมืองอยู่
หน้าที่ทุกคนต้อง	ต่อต้านรักษา
โถมหาราชผู้	พลีองค์
เพื่อชาติศาสน์ดำรง	รอดได้
แทบทุกวิถีทรง	สรรสู้ เสียมนอ
เพื่อพสกนิกรไท	ทั่วด้าวดลเกษม

คราเอมอระสร้าง
หวานแหว่ววิเวกสวรรค์
พรหมไล่ไฟทพลัน
โถมอุราราชภูรีเร้า

ลือสายทรงร่วมด้วย
สร้างสนุกปลุกปลื้มกมล
บรรเลงร่วมวงจน
ซึ้งซาบอาบทรงรู้

คราทรงประพาสด้าว
ทรงร่วมดุริยางค์ใน
ชาวต่างประเทศใจ
พระอัจฉริยภาพชั้น

เพลงสรรพ
ว่างเสรี
พราทุกษ์ ระทมแล
สุขล้ำสดสลาย
วงดนตรีนา
แกผู้
เหลือแจก แจงเนอ
ราชไว้ถือนงค์
แดนไพ - รัชฤ
ถิ่นนั้น
แสนอัศ - จรรย์เยอ
ศัพทก์องศาการ

ขนานพระนามกษัตริย์ผู้ ผ่านสยาม
 เฝยอพระยศสยายตาม สมรรถให้
 ‘ ราชาแห่งแจ้ส ’ ยาม เสด็จเยี่ยม เยือนนอ
 ยินพระยศแล้วไซ้ร้ย ย่อมซึ่งสิ่งจำ
 ทรงนำเกียรติศักดิ์ด้าน คนตรี
 คราเสด็จออกสเตรียทวี่ ยศนาว
 สถาบันนักดีดสี ศิลป์แห่ง ชาติแฮ
 ถวายประกาศนียบัตรท้าว จากแคว้นแดนสยาม
 จากใจความบ่งชี้ ถึงสถา – บันเนอ
 ยอมรับพระราช – ธิราชเจ้า
 กิตติมศักดิ์แห่งสมา – ชิกภาพ
 เกียรติซึ่งทุกผู้เฝ้า ใฝ่เพื่อละเมอฝัน
 สถาบันจึงกึกก้อง เกียรติคุณ
 ศิลปะดนตรีอดุล เด่นแท้
 ชนใดโชคชัยหนุน เสนอชื่อ
 เป็นสมาชิกแล้ว เลิศล้ำดนตรี
 จึงมีไม่กี่ผู้ พึงเป็น
 สมาชิกสถาบันเห็น ยากให้
 ภูมิพลฯราชไทยเพ็ญ อัจฉริย์ – ภาพพ้อ
 ผลจึงพึงถึงให้ เทิดท้าวพราวศิลป์

ระบิดถึงภาคพื้น
ไทยภาคภูมิเหลือเทียม
เพลงพระอิราชเลียม
เพราะพระพรสวรรค์แก้ว

ดนตรีนี้แหละน้อม
ประจักษ์แจ่มพระจริยา-
ละเอียดย่อนผ่อนกลายอา-
สาเหตุห้อมพระให้

ทรงครองพระสดีด้วย
เย็นเยือกอิริยาบดิน
ทรงภพสงบพระอิน-
อุระกรุ่นกรุ่นดี

ยามทุกข์ยามสุขว่า-
ในขณะนั้นจึง
อารมณ์อิราชตรึง
ร่างับทุกข์สุขให้

ไครนาจักนี้กรู้
ว่าวิทย์อุ.ส.
คือไครเล่าเฝ้าพะนอ
แคลิเนทแซกซ์ซัน

ไฟทเลียม
เทียบแล้ว
โลมร้น อูราแล
กษัตริย์สร้างประเสริฐศรี

นำประชา - ชนเนอ
วัตรให้
รณณ์เกร่ง - เกรียดเอย
ห่างข้อขุนหมอง

ฤดีศีล-ป็นนา
อยู่นี้
ทริย์แน่ว สนิทขอ
หลักร้อนเล่ห์ตาม

เหว่สิ่ง
รัตให้
สันติ
ห่างห้วงหัตยา

เล่าหนอ
ส่งนั้น
มนัสกล่อม กรุงเนอ
ศัพท์ข้องครองทรวง

เปรอปวงไทยทุกผู้
มหากษัตริย์ทรงบรรเลง
อิริยาเยี่ยงกันเอง
คนร่วมวงทุกครั้ง

จอมขวัญสองพระเจ้า
สองพระองค์ทรงเลอ—
ดนตรีเทศไทยเสนอ
ยลเยี่ยงบิดุรงค์น้อม

บรมชนกนาถท้าว
ทรงเล่นดนตรีประทาน
สองพระยอดเขาวมลัย
เพลงพระราชนิพนธ์ไสร

ราชินีนาถนั้น
ทรงเล่นเปียโนใส
บรมราชวงศ์หทัย
ทรงเทิดดนตรีล้ำ

ดลสมัยปีใหม่แล้ว
เลี้ยงเหล่าเด็กพิการ
จรจากกุศลสถาน
ล้วนทูลพพลภาพถ้วน

เพลินเพลง
ร่วมทั้ง
เอมอก
ครุ่นปลื้มเปรมครัน
ลูกเธอ
เลิศพร้อม
สนองบาท ยุคลพ่อ
มนัสให้ฝืนนิยม
เสด็จสถาน ไฉนา
พสกไท้
สมัครขับ คลอนอ
เสนาะซึ้งตรึงตรา
เนาใน วงเนอ
โสดขำ
ทุกพระ องค์เอย
เลิศสร้างศุภผล
พระราชทาน
หลากล้วน
สงเคราะห์
ทุกข์ท้อทรมมา

ครูพามาพรักพร้อม
หน้าพระที่นั่งอัมพรฯ
อาหารเครื่องคัมอุทร
สังคีตอ.ส.แจ้ว

ทรงบรรเลงร่วมเล่า-
ทูลกระหม่อมสองช่องไส
สังคีตพักภูวนัย
ทั้งศิษย์ทั้งครูกล้า

ทรงปองประสาทสร้าง
ยุวชนชาติอนันต์
สมควรแก่การปั้น
ชั่วครูชั่วยามชี้

เยาวชนเรีงร้อนแล้ว
โอ้พระองค์ทรงพรหม
ทุกวัยทุกสภาพสม-
ครูศิษย์จิตใจน้อม

กรุณยธารปานเปรียบได้
ลูต่วงทรวงเยาวชน
เรือนกายพิการผล
พาทุกข์พลภาพสู้

สโมสร
ผ่องแผ้ว
อัมทั่ว ถึงเอย
กล่อมผู้พิการสรรพ

โลมใจ
โศดล้ำ
ถามทุกข์ สุขนา
สุขกลัวไกลหมอง

เกษมสันต์
อนาถนี้
เปรอสุข เกษมนา
ช่องสร้างสรณูเขา

ราชชม - ชื่นแล
สุขพร้อม
บุรณ์เที่ยง ธรรมนอ
นบไท่เสถียรกาล

ดั่งฝน
ชาติผู้
กรรมเกิด
ภพด้วยอาดูร

สิ้นบุญบางสิ่งสร้าง
 เลียนเนตรสังเวชชม-
 เลียโสศโอดโอยอม
 เหลืออยู่ทางเดียวแก้

อุดหนุนศิลปปะเอื้อ
 เสด็จสู่นิทรรศการ
 ศิลปะพระราชทาน
 บำเหน็จเหล่านักร้อง

เสริมขวัญของนักสร้าง
 ทอดพระเนตรหนังหน
 ‘ ปฐมทัศน์ ’ พัฒนาคล
 พระกรุณาให้

‘ ดาราทอง ’ ประณตทั่ว
 จึ่งเหล่าดาราสราญ
 เสมือนอมฤตสมาน
 แดนนักแสดงพื้น

จักรีทรงไฝ่น้ำ
 ทะนุศิลปปะของ
 นาฏกาทำรำผอง
 แม้มีถ้ายอดไสร้

มิสม - ประกอบเนอ
 ขึ้นแท่
 ทุกข์อัด อ้อเอย
 เกลื้อนด้วยการณย์

เอาการ
 เกี้ยวข้อง
 เกียรติทั่ว
 ชนะได้รางวัล

ภาพยนตร์
 แรกให้
 ดาลชั้น - ชมนอ
 ท่วมเกล้าฯเขาผอง
 พระราชทาน

รินล้น
 มนัสทั่ว ถึงเนอ
 เทิดด้วยภักดี
 หทัยสนอง
 ชาติไว้
 หัดยิง ยากเส
 เสื่อมสิ้นบุญพลัน

ทรงธรรมดำริด้วย

รับรัดจัดลิลลา

ครุร่าถ้ายท่ามา-

ดุจเล่ห์โบราณกัน

เครื่องสายปี่พาทย์พร้อม

พินิจเนื้อทำนอง

ควรจัดจดโน้ตของ

เช่นแบบสากลขึ้น

รัฐบาลปฏิบัติน้อม

ราชประสงค์ลือสาย

โชนกิตละครขยาย

สุขสู่ศิลปินเฝ้า

จึงผองศิลปปะทั้ง

เจนประจักษ์ใจประจำ

พระทรงส่งเสริมอำ-

เพื่อผองาดเกียรติชาติแล้ว

คราวจรัสสรวุฒินั้น

ทรงผ่านรัฐฮาวาย

มาลัยเลิศร้อยกาย-

มอบประมุขรัฐไว้

ศิลปา - กรแล

เล่ห์นั้น

ยาบ่ง แบบแล

คอกห้อมโคหาย

เพลงผอง

อเนกนี้

สังคีต สยามนา

ช่อใช้ได้นาน

นโยบาย

สู่เป้า

เขตยัง - ยืนแล

ฝึกซ้อมศิลปีสอง

ขนบธรรม - เนียมเนอ

ชาติแล้ว

นวยอนุ-เคราะห์นา

ผ่องยังยืนครัน

ลือสาย

แฉะให้

ในประเทศ ไทยแล

วุ่นซึ่งตะลึงงาม

เสนอความประณีตร้อย
 แชมสลับสีมัลย์ละไม
 เมล็ดองมะลิผลสีขาว
 เล่ห์ประคิษฐ์วิจิตรล้ำ

สมควรประกาศก้อง
 สยามรัฐจักรัสประจำ
 มัลย์อื่นใดทำ
 วิจิตรกรรมล้ำแล

ทรงธรรม์ทรงทอดผ้า
 โดยสถลมารคหิน
 ชลมารคยากเย็นยิน
 ทรงเริ่มเหมือนเดิมให้

ปวงชนชมชื่นด้วย
 ลอยล่องครองชลควร
 เคียรสัต์วัจรัสศิลป์ทวน
 ศิลปศาสตร์ชาติใดล้ำ

เพลินงามนาเวศพร้อม
 งามเงื่อนลอยเลื่อนลง
 พายทองผ่องดาบ
 ลอยล่องหลังชลช้า

มัลย์ ไทยแล
 ละเมียดช้า
 สุคนธ์ริน ฆานแล
 เลิศพร้อมหอมหวาน

ศิลปกรรม
 ชาติแท้
 ประณีตเท่า ไทยฤา
 โลกรู้ตลอดกัน

พระกฐิน
 โสดใส
 พุทธยาต— ราเฮ
 ไพโรฬามายล

ดูขบวน เรือแล
 คำล้ำ
 อุทกถ้อง ทองเยย
 เก่งสู้ศิลป์สยาม

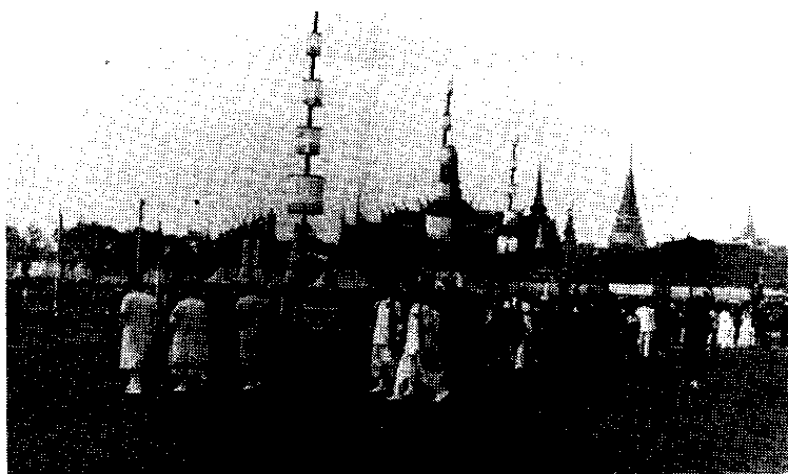
สุพรรณหงส์
 สู้กล้า
 โบกพริบ พร้อมเยย
 พู่พลิวปลิวไสว

สมัยชนมายุท้าว
 สามรอบกอปรมหา
 เปิกขบวนพยุหยาตรา
 สนอนชนบระบบเปื่อง

ภยันตรายรอบด้าน
 ประมุขสหัสรัฐประจัญ
 โอ้องค์พระทรงพล
 ทรงแผ่เมตตาแผ้ว

ทรงธรรม์ทรงห้วงแท้
 ‘ รคน้ำคำห้ว ’ เหลือ
 ทรงคุณตั้งจุนเจือ
 เพราะประเพณีไสร้

ถึงครา
 ฤกษ์เรือง
 สถลมารค
 อดีตก้องกำจาย
 อาจดล บดินทร์เอย
 ประจักษ์แล้ว
 มิพรัน – พริงพ้อ
 ผ่านพ้นภัยสรรพ
 ทางเหนือ
 รอดได้
 จัดเนื่อง นานา
 สืบสร้างศีลธรรม์

‘ แรกนาขวัญ ’ นั้นแล้ว นฤบาล
 ทรงสืบประเพณีนาน เนื่องน้อม
 ขวัญเกษตรกรตระการ กอปรก่อ
 เกษตรกิจผลิตพร้อม เพราะด้วยขวัญดี
 วิถีพุทธศาสน์เอื้อ อวยผล
 พุทธศาสนิกชนชาติแพรว
 อธิราชทรงสน- หทัยส่ง - เสริมแฮ
 เพื่อพสกไท้แผ้ว ผ่องสร้างทางบุญ
 สนับสนุนการก่อสร้าง วัดใน
 ประเทศเขตแดนไพ- รัชพร้อม
 ชนชีบุรีไค แดปรารถ - นานอ
 ทรงอนุเคราะห์น้อม มนุษย์ให้ไฝฝง
 เพลินฟังกิตติศัพท์พร้อม เปรียกรา - ชาฤา
 ‘ กษัตริย์ - เกษตร ’ สมัญญา ยกไท้
 เทิดเกียรติกษัตรา- ธิราชส่ง - เสริมแด
 เกษตรกรรมทำให้ ประเทศล้ำเจริญเรือง
 เมืองไทยคือถิ่นสร้าง เกษตรกรรม
 อาชีพหลักหนุนนำ เนื่องน้อม
 สามในสี่ส่วนข้า- นานูเพาะ พืชขอ
 ควรปรับปรุงผดุงพร้อม เพื่อเกื้อกูลสิน

ที่ดินส่วนมากนั้น
เป็นหลักประกันของ
อุทยานเศรษฐกิจ
จ่ายทรัพย์สินให้กู้หน้า
ถลำตัวมัวแต่กู้
นาพินาศขาดสิน
สวนไร่และที่ดิน
จึงยากจนป่นปี้

บ้างครองนาไร่พร้อม-
ยามเกี่ยวเก็บธัญญา
เต็มฉางต่างวังหา
ทุกอย่าง ‘ คนกลาง ’ ใช

ราคาเขาย่อมแท้
ขึ้นเล่นตัวอดตาย
หมดทุนครุ่นคิดหมาย
เป็นเช่นนั้นทุกห้อง

รำลวงรำลึกโอ
ทรงพระกรุณาประชา
ทางใดฟ้องไสพา
พระผสวนรอยร้าว

จำนอง
พ่อค้า
รีบไร่ นาเฮย
เลือดล้วนควรกลัว
ทำกิน
ส่งหนี้
เรือนรีบ เรียบแล
ปลาตลั่นสินผอง
เพรียงพา - หนะนอ
ยัดไว้
ตลาดพืช ผลแฮ
เล่ห์คำคอเขา
ทนขาย
จึงต้อง
น้ำป่อ หน้าเนอ
ถิ่นชำระกำทรวง
องค์รา - ชาเฮย
ชาติท้าว
พลกรุ่ง - เรืองแล
สลัดข้อขุกเข็ญ

ทรงเห็นคุณเด่นด้าน

ยกระดับปราบราษฎร

‘ คนกลาง ’ ต่างถูกรอน

ยังประโยชน์ผลให้

พฤติการณ์บังเกิดแล้ว

เกษตรกรเผชิญภา-

‘ คนกลาง ’ กับ ‘ ชาวนา ’

‘ สหกรณ์ ’ ช่วยชี้

ทรงธรรม์บ้านที่เกื้อ

ณ ‘ หุบกะพง ’ ทวีสิน

พืชผลร่วมขายกิน

ทุกครอบครัวทั่วแผ้ว

‘ สหกรณ์ ’

เกษตรได้

ลิดโลภ ลงสัน

แก่ผู้พลีพลั้ง

เรื่อยมา

วะนี้

หนีไม่ พันเนอ

ช่องพื้นคิ่นขวัญ

ทำกิน

เกษตรแล้ว

แบบ ‘ สห - กรณ์ ’ แส

ผ่องด้วยภักดี

บารมีพระแผ่พร้อม
 ‘ หุบกะพง ’ กลับเย็น
 วิถี ‘ สหกรณ์ ’ เป็น
 สมาชิกชมชื่นเข้า

ดวงใจจดจ่อด้วย
 เย็นศิระพระอาร์
 ทรงหยิบยื่นชีวิ
 นับแต่นี้ฤดีพัน

เดินทางสว่างด้วย
 ทรงส่องแสงขวลา
 ชื่นทรวงช่วงโชติอา-
 โอ้พระอาทรแคล้ว

ทรงเอมอุระล้น
 เกษตรกรไทยนี้-
 ครอบครั้ว้ววงศ์ทวี
 ผิสุขเกษตรกรยัง

ทรงหมายขยายกิจเอื้อ
 ชุบช่วยชาวนารอน
 ชุบชู ‘ หมู่บ้านสหกรณ์
 ทรงศักดิ์รักษาไว้

บำเพ็ญ
 อยู่เกล้า
 ประโยชน์ใหญ่ ยิงนา
 เขตพื้นเศรษฐกิจ
 ภัคดี
 หลังล้น
 วัฏใหม่ ให้เนอ
 ทุกข์พ้องหมองหมาง
 เดชา - นุภาพนอ
 สู่แล้ว
 ชีพรุ่ง - เรื่องแล
 คลาดเสร้าเนาเกษม
 อารี
 รทุกข์ทั้ง
 ทางวัฒ - นานอ
 หยุดแล้วราชสลาย
 อาทร
 ยากไร้
 ตัวอย่าง
 เกษตรพื้นถิ่นขั้น

ทรงสรรพันธุ์พืชไม้	เมืองหนาว
พระราชทานทุกคราว	ครบทั้ง
พันธุ์สัตว์สู่ชนชาว	เขาสด - เขยนา
หยุดเพาะพันธุ์ผืนยัง	เพาะเชื้อกัญชา
ทรงอุตสาหกรรมสร้าง	สวนไร่ นาแล
ทำแบบขึ้นบันได	สะดวกแท้
ผืนดินถื่นแถวไสล	ราบเรียบ มีฤา
สูงต่ำลำบากแก้	เกลี่ยให้เสมอกัน
เสริมพันธุ์หมูไก่พื้น-	เมืองขยาย
ในเมื่อมีเหลือขาย	พวกพ้อง
บริโภคแลกพันธุ์กาย-	ในเฝ้า พงศ์เนอ
สะดวกพวกเขาบ่ต้อง	เติลิดก้าตลาดไกล
สมัยเสด็จประพาสพื้น	ได้หวัน
สมหทัยทรงธรรม	ธ รู้
วิถีที่สำคัญ	ของถื่น นันนา
คือเกษตรกรรมกู้	สุขเกื้อเกษตรกร
ภูธรทรงพบข้อ	ควรถวิล
‘ ปฏิรูปที่ดิน ’	เด่นแท้
อีกการปลูกข้าวกิน	ปีหนึ่ง
สองผลัดปฏิบัติแก้	เกษตรใช้ชลประทาน

นฤบาลดำริแล้ว
แบบอย่างมีทางเป็น
เกษตรกรซึ่งยากเจริญ
ทรงตรึกตรองตราบไว้

ฝากความคิดเนื่องน้อม
เสนอรัฐจัดวิธี
ทรงอุทิศบัดนี้
เป็นเยี่ยงอย่างทางตั้ง

ใครครองกรรมสิทธิ์พื้น
มีมากหลากเหลือไฉน
อาทรเกษตรกรไป
ควรทุกคนคิดเกื้อ

พลันผลบังเกิดได้
ทวยท่านเศรษฐีผอง
โดยเสด็จกุศลสนอง
นำที่ดินอนเณกน้อม

สมหมายสมมุ่งแท้
ปฎิรูปที่ดิน
รัฐรับปรับปรุงระบิล
แบ่งที่ทำกินให้

เล็งเห็น
ประโยชน์ให้
ครองไร่ นาแล
นิวัติแคว้นแดนสยาม
ในวิถี นั้ना

เหมาะทั้ง
ส่วนพระ - องค์เอย
สติให้ไทยผอง

ไพฑูไทย

ไปเอื้อ

ประกอบกิจ

เกษตรสร้างทางกุศล

ดังปอง

พรักพร้อม

ในราช - ประสงค์เนอ

นบเบื่องบาทถวาย

หทัยถวิล

อุบัติได้

แบบ ' สห - กรณ์ ' แส

แก่ผู้ขัดสน

ผลคือยุพราชเจ้า
หลายละแวกจังหวัดอัน
ปฎิรูปที่ดินปัน
สู่เกษตรกรกรก้อง—

ภูธรทรงสั่งผู้
เกษตรกรรมทำการ
ในเขตพระราชฐาน
สูตรพิเศษข้าวเจ้า

ครา ‘แรกนาขวัญ’ ณ
ไพรยเสร็จชนชิงปวง
เหลือส่วนหนึ่งส่งกระทรวง—
จังหวัดหลายแห่งให้

เพื่อนำไปปลูกเลี้ยง
ผลผลิตต่อไร่สนอง
ขยายพันธุ์มันหมายปอง
พันธุ์เก่าเลิกใช้ปล้ำ

ปัญหาขาดเครื่องใช้
เครื่องจักรวัวควายแพง
ทรงคิดประดิษฐ์แสง
นักวิชาการแก้

ทรงจรัล
เกี่ยวข้อง
เอกสิทธิ์ เกษตรเอย
ก็สร้างอนุสรณ์
เชียวชาญ
หวานข้าว
ทวีเมล็ด พันธุ์แล
แจกให้ไทยประชา

สนามหลวง
เมล็ดไว้
เกษตรจ่าย
ก่อเกื้อเกษตรกรรม
ทดลอง
อเนกล้ำ
ปลูกต่อ ไปนา
ปลูกด้วยข้าวขวัญ
ทุนแรง
เพิ่มแท้
หาช่าง
หนักให้เป็นเบา

บรรเทาแรงทุ่นสิ้น
 แดมช่วยชลประทาน
 ปรับปรุงกิจการ
 หลายสิ่งสำเร็จยัง

ยามเสด็จดลปีกษ์ใต้
 เกี้ยวเกษตรกรรมของ
 หลายอย่างต่างทำนอง
 เลาเลิศสาเหตุชี้

ผืนดินเพาะปลูกแห่ง
 ดินจืดเพาะพืชผล
 เกษตรกรอ่อนใจจน
 ยามเสด็จเยือนเยี่ยมไ้

นฤบาลแนะแบ่งท้อง
 หนึ่งส่วนสมควรนำ
 เลี้ยงดู ณ แดนกำ-
 ผูกสัตว์แออัดชี้

ดินได้ปุ๋ยคอกแล้ว
 ผูกสัตว์ไปสู่นา
 ฟากนี้หวานธัญญา
 อุดมกว่ากาลก่อนโพ้น

ธนสาร
 ทัวทั้ง
 ทางเกษตร - กรรมนา
 หยุดท้อถอยกมล
 ทรงตรอง
 เขตนี้
 ฟิงฟิงจ
 ช่องให้หาสิน
 หลายหน แห่งเอย
 ห่อนได้
 จักละ แหล่งแล
 ท่านแก้วิธีการ
 ที่ทำ กินนา
 สัตว์นี้
 หนดแบ่ง ไว้นอ
 คลุกพื้นปัดพิน
 รีบพา
 ฟากโน้น
 ดินย่อม
 เพียบด้วยปุ๋ยดี

ทุกปีผลัดเปลี่ยนแก้
เห็นว่าฟากโน้นทำ
เร่งรัดเหล่าสัตว์นำ
ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนใช้
เรื่องชลก็คือเรื่องชั้

เกษตรกรผู้ครอง
ชลาลัยไม่มีสนอง
เกษตรกรอ่อนอัน

สิ้นบุญชนทรัพย์สร้าง—
บุญไรเรือกสวนนา
ทุกหนทุกแห่งมหา—
ยลสภาพพสกแพ้ว

ดลแดนดั่งกล่าวน้อม
เสริมส่งเกษตรกรใน
เนื่องกรรมวิธีไฉน
ถ่องพระอุระชี้

รัฐบาลรับระบบให้
ปฏิบัติแบบภูบดี
รับรัดจัดจณมี
เสริมเกษตรกรรมแพ้ว

เกษตรกรรม
พืชได้
กลับฟาก นี้นา
เช่นนี้ทวีผล
ชะตาของ
เกษตรกรนั้น
หนุนปรารถ - นานอ
อกคิ่นอาดูร
สมมา
อเนกแล้ว
กษัตริย์เสด็จ
ทุกข์พ้องหมองแสน
นำหทัย
ถิ่นนี้
น้ำจึก มีฤา
ช่องใช้ชลประทาน
วางวิถี
ประดิษฐ์แล้ว
ชลมารค
ผ่องพันพรรณนา

ไรรักษาหลายแหล่งล้วน
โดยพระราชปรีชา
ผองเกษตรกรรม
ภูมิจิตชาวภาคใต้

นฤบาลตระบัดชี้
เพาะปลูกพืชผลบาง
ย่อมยังประโยชน์ปาง
อาชีวะปืปรัดครั้น

บางหนบางแห่งไหม้
คลอฤดูฝนนอง
เกษตรกรรมกอดมือมอง
ทรงสั่งทางการปล้ำ

หลายพรวนด้วย
ชมชื่นชาวรา—
ได้ดินถิ่นประกอบอา—
เพราะพระอธิราชแก้

บางย่านแนะปลูกหญ้า
เป็นเสบียงสัตว์กิน
มอบโคฟอพันธุ์ดิน—
ผสมแม่พันธุ์เมืองใต้

รับชลา - ลัยแล
เชี่ยวชาญ
สุกทั่ว ถึงเนอ
ต่อถ้อยสาธุการ

ช่องทาง
ชนิดนั้น
เป็นดอก ผลแล
ธ ชีทวิผล

มานหมอง
เงินน้ำ
นามืด กมลนอ
ปลูกสร้างทางระบาย

กรุณา - ธิคุณนอ
ธิวาสแท้
ชีพดัง - เดิมเอย
วิฤติได้ถูกทาง

ปลูกกระถิน
กับไผ่
แดนต่าง - ประเทศนา
ลูกแก้วเติบโตระการ

ด้านประมงน้ำจืดนั้น

โปรดปล่อยกุ้งปลาลง

อำเภอ ‘ ระแงะ ’ ตรง

ฝัปล่อยกุ้งปลาเกลี้ยง

ปัตตานี ฐ ย้า

‘ พัฒนาโลโปสะโง ’

เบิกช่องระบายชล-

ตกแต่งดินแห้งให้

อีสานนาไร่แห้ง

กสิกิจผลิตผลเจริญ

แนะจัดหัตถกรรมเป็น

ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมแก่

ทรงธรรมดำริใช้

เสริมอีสานอวยผล

‘ หนองคาย ’ ควบ ‘ สกลฯ ’ ‘ กาฬ - สิ้นธุ์ ’ แด

อวยอ่างเก็บน้ำเกือ

ชลาลัยนิราศร้าง

‘ จันทบุรี ’ ‘ ระยอง ’ ครวญ - คร่ำก้อง

ชาวไร่กราบทูลชวน

ทรงส่งศึกษาท้อง-

นเรศร์ทรง เสริมแล

แหล่งเลี้ยง

‘ วัชรอุท - ยาน ’ เนอ

ถิ่นท้องชลธี

นโย - บายนา

เงื่อนไซ้

ทกล่วง ทะเลแล

ประโยชน์สร้างเกษตรการ

เล็งเห็น

ขัดแท้

อาชีพ ชวนนา

วิฤตติภู์เคราะห์กรรม

วิธชล - ประทานนา

พืชเอื้อ

แก้ด้านการนา

ไร่สวน นาแล

ไร่สวน นาแล

ไร่สวน นาแล

ท่านชูป ชีพเนอ

ที่พร้อมช่วยพล้น

ทรงธรรม์ถอนทุกข์ใช้

ฝันพสุธาดล

ธัญญาพฤกษาผล

ฝันพระราชทานสะท้อน

ฝันเทียมไทก่อเกื้อ

แนะช่างเสริมสร้างสำ-

เกษตรกิจวิฤติอำ-

ชมชื่นประเทศผู้

ส่งคนขอสมัครเข้า

คือชาติเคยชื่อ ' ชาว '

สำเร็จเรื่องวิชา

กลับสู่เมืองเขาใช้

ทรงธรรม์พลันหยุดยั้ง

ถางป่าไม้บรรเทา

ทรงคิดพินิจเอา

บรรจุแคปซูลล้ำ

ยานพาหนะใช้

ไปรยแคปซูลลงดิน

รอพอพิรุณริน

พฤกษ์ผลิสะพรั่งแก่

วิธีฝน เทียมนา

ดื่มน้ำร้อน

เผือกเหี่ยว-แห้งสา

อุทกสร้างสดใส

วิธีการม

เรื่อกู้

นวยอนเนก ประโยชน์นอ

เพื่อนใกล้ใฝ่ประสงค์

ศึกษา

ก่อนไสร้

ไทยช่วย ชั่นเอ

ประโยชน์เกื้อเช่นกัน

ชาวเขา

ทั่วซ้า

เมล็ดพดก - ษาเอย

หลากแล้วเริ่มงาน

เครื่องบิน

ปักแปล้

ลงแหล่ง นั้นแล

เรื่องไม้มลายลง

ในวังทรงเพาะสร้าง
 ป่าพฤกษาสาธิตปอง
 เพื่อการศึกษาของ
 ขยายรุกขพงศ์ส่งให้
 ยุพราชญ์ปุ่นครั้ง
 ทูลมอบมัจฉาพันธุ์
 เคื่องค์พระทรงธรรม
 ทรงเพาะสำเร็จได้

สมญาปลาโปรดตั้ง
 แพร่ลูกรวดเร็วกิน
 โตเร็วรวบรวมอิน-
 พุนเพิ่มเสริมสินแก่

ทรงพลทรงเพาะไว้
 เติบใหญ่นำไปยัง
 บึงบางอ่างแอ่งขัง
 ครั้นมัจฉามากล้ำ

ทุนรอนมีแหล่งกู่
 นาไร่เลี้ยงปลานิล
 เหลือบริโภคนกเสก
 เกษตรกรจึงแคล้ว

พฤกษผอง
 ปลุกไว้
 นิสิต
 ช่อมสร้างพนาถ
 เยือนฉันท์ สยามนา
 หนึ่งให้
 ห้าสิบ ตัวนา
 ดังท้าวปรารณา
 ‘ ปลานิล ’

อร่อยแท้
 ทรัพย์สิน ตลาดแล
 ยากไร้ได้ผล
 ในวัง
 ย่านน้ำ
 ชลแพร่ พันธุ์พ่อ
 ราชเกื้อเกษตรกร
 ทำกิน
 นั้นแล้ว
 ทรัพย์เพิ่ม
 ตลาดเสรีผ่องใส

เมืองไทยในยุคนี้
อุตสาหกรรมเสี่ยงเลี้ยงโคนม
ลงทุนเนื่องหนุนถม
โคผลิตนมสดให้

ปัญหาใหญ่ยิ่งแท้
คือขาดแหล่งตลาดถม
บุกเชิญเช่นนี้ฟาร์ม
นมสดเหลือล้นอื้อ

ภูวนัยทรงตระหนักข้อ
โรงผลิตนมผงสำ-
เป็นแหล่งรวบรวมนำ
นำผลิตเป็นผงได้

ทรงบำเพ็ญเพาะเลี้ยง
ในพระราชวังบรม
โอกาสพิลาสสม-
เลาะลิดวิฤฤกัณ

พระบัญชาสู่ผู้
ออกแบบโรงงานการ
รังสฤษฏ์ ณ ราชฐาน
โรงขนาดเล็กล้น

นิยม

อเนกไว้

ทะนุแม่ - โคนา

แก่ผู้เลี้ยงพลัน

โถมตาม มาเฮย

ทักซื้อ

ทุกแห่ง โหยเฮ

อึดทั้งระทมหทัย

ควรทำ

หรับใช้

นมสด

ดับข้อขัดเชิญ

โคนม อนันต์นา

ราชัน

ควรทด - ลอแล

เหตุแก้ปัญหา

เชี่ยวชาญ

ผลิตพร้อม

สวนดุสิต

นับให้ทันประสงค์

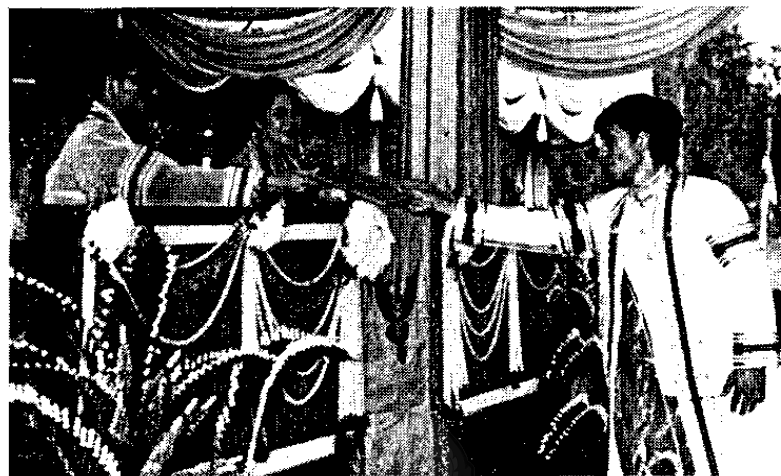
จึงทรงโปรดสั่งให้
สร้างเสร็จเริ่มทดลอง
ผลผลิตสมฤทธิ์สนอง
คุณภาพนมผงแพรว-

กรณีนมสดให้
ทั่วทุกฟาร์มบำเพ็ญ
กิจการผ่านยากเข็ญ
เพราะพระคุณเจ้าข้าง

มิ่งขวัญกั้นสู่ผู้
อาชีพรุเคยชื่นชม
เพราะพระเมตตาพรหม
ทวยราษฎร์สนับสนุนแล้ว

ยามสรรพนิสิตสิ้น
ขอพระราชทานบา-
ทรวงประสาทปริญญา
นำเหน้อยเมื่อยลัไว้
ทรงทวี่การะซ้ำ-
แหล่งประสิทธิ์วิทยสถาน
โอ้อูระนฤบาล
ขันติธรรมให้แปล้

หาพอง ผลแฮ
เครื่องแล้ว
สมราช - ประสงค์แด
เพริศล้วนผลดี
ทำเป็น ผงนา
แบบบ้าง
ยังประโยชน์ ยิ่งเนอ
ช่วยกู้ชูชีวัน
ผลิตนม สดเอย
กลาดแคล้ว
อนุ - เกราะห้หนา
เริ่มฟื้นฟูฟาร์ม
ศึกษา
รเมศให้
ยังแหล่ง เรียนแล
สุขแท้ทุกวิถี
ชาคนาน นัคนา
หลากแท้
บหน้าย แหนงนอ
ปลูกปล้มนิสิตทรวง

ปวงราชดำรัสล้วน	อบรม
ฤดีเหล่าบัณฑิตอุดม	เด่นพร้อม
ปฏิบัติซื่อสัตย์สม-	บุรณศักดิ์ - ศรีนา
ถือแบบอย่างทางน้อม	มนัสสร้างส่วนรวม
เสกสรรวมดวงจิตด้วย	ปฏินญา
คิดก่อนประกอบภา-	ระล้วน
ความรู้คู่ชวลา	โรจน์รุ่ง
ส่องถูกวิถีล้วน	เลิศล้ำนำผล
ทรงขวยขวอนคิดสร้าง	‘ สารา - นุกรม ’ แด
‘ พิพิธภัณฑวิทยา-	ศาสตร์ ’ ไว้
ทรงคะนึ่งถึงอนา-	คตเด็ก ไทยเนอ
ตั้งคณะกรรมการให้	ร่วมข้อคิดเขียน

แนบเนียนทรงแนะข้อ
ผู้ศึกษาพึงระบายน
ออกสู่ลูกหลานคล้าย
ชุบช่วยทวยไทยชี้

เสมือนวางอักขระไว้
แม่พ่อพี่น้องดู
กราหลานลูกจนประตุ
ยังประโยชน์ยิ่งให้

ทรงสนองความคิดเอื้อ
ชีพอุทิศสอนศิษยา—
บรรจบครบเกษียณมา
บำเหน็จสนองคุณชี้
การุณยภาพเกื้อ
' ราชประชาสมาสัย '

ช่วยเหลือลูกหลานใน
ราชทรัพย์จับจ่ายจ้าง

พากเพียรสอนเล่าผู้
สำโรคร้อนศึกษา
การครองชีพในอนา—
จักรุ่งเรืองเมื่อรู้

ควรขยาย ความนา
ระบบนี้
เขลาใคร่ เรียนแล
ช่องรู้รู้ทาง

แทนครู
บอกได้
ตาช่วย เผลยนา
เด็กผู้ใหญ่ผอง

ครูอา - วุโสเอย

นุศิษย์นี้

ควรมอบ

ช่องน้อมอนันตคุณ

กุศลไฟ - ศาสนอ

สืบสร้าง

นิคมโรค เรือนเนอ

จัดตั้งโรงเรียน

เพียบอา - ดุรพ่อ

เพื่อสู้

กตย้อม

เล่าห์ด้านอ่านเขียน

อาเกียรณ์พระเกียรติก้อง	กรรมชน
มูลนิธิอนุสนธิ์	สืบตั้ง
‘ อานันทมหิดล ’	สดับเด่น
อนุสรณ์ถึงทั้ง	ปิตุไ้เชษฐา
มหากษัตริย์ทรงจัดด้วย	ฤดีหมาย
ทูนมอบมวลหญิงชาย	เฉพาะผู้
ศึกษาแพทยศาสตร์ราย	เรียนเยี่ยม ยอดแล
เรียนต่อต่างประเทศรู้	เลิศแล้วกลับบุรี
ย่อมมีประโยชน์เกื้อ-	กุลผอง พสกนา
สมพระปณิธานของ	ปิตุไ้
สืบมามีห้ำกอง-	ทูนขยับ - ขยายนอ
แขนงเพิ่มเสริมช่องให้	โชคผู้มีเชาวน์
ชาวเขาเยาว์อยู่นี้	มือนันต์ นัคนา
หฤทัยทรงธรรม	ห้วงแท้
ขาดฝึกศึกษาปัญญา-	หาวัน - วายแฮ
ทรงพินิจคิดแก้	เหตุกันหันเหียน
โรงเรียนก่อแหล่งเกื้อ-	กุลเขา
ราชทรัพย์ส่วนพระองค์เอา	อุทิศสร้าง
ตัวครูเลือกผู้เนา	ในเขต เขาเนอ
ตำรวจชายแดนอ้าง	เอ่ยแล้วเหมาะเหลือ

จนเจ้าราชทรัพย์สร้าง
ในแหล่งไพรพนมลึก
ครุเผ่าสังสอนฝึก-
หัดอ่านหัดเขียนแจ้ว

โรงเรียนนามเหมาะแท้
‘ เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ’
ห้าสิบกว่าแห่งอำ-
ช่วยลูกชาวเขาได้

มหากษัตริย์ทรงสืบสร้าง
นิสิตกลุ่มหนึ่งทวี
สถาบันศึกษามี
ไล่ออกทุกคนพ้น

ฎีกาทูลแทบเบื้อง
อริราชพระองค์ทรง
อนาคตย่อมปลดปล่อย
ความผิดจักติดตรึง

ทรงเตือนสติให้
พินิจความผิดของ
ตรึกตนทุกคนครอง
สำนึกทุกคนรู้

สถานศึก - ฆานอ
หลากแล้ว

ฝนเหล่า ศิษย์แล
แจ่มแจ้งใจเพียร

เที่ยวคำ นั้นนา
เทิดไท้

นวยวิท - ยานอ
ไผ่ด้านศึกษา

ราศี
เทวษลัน
คำสั่ง
สภาพผู้ศึกษา

บาทบงสุ์
พินิจซึ่ง
หากปล่อย ไปแฮ
ตราบม้วยไม่เลือน

นิสิตผอง
ทุกผู้
ความผิด จริ่งนา
เรื่องพลั้งพลาดไป

หลุดภัยอิราชเสร์ร่า

ขอเมตตาคณาจารย์

ลดโทษจากประหาร

เพราะพระอาทรไ้

ทุกคนลดโทษต้อง

กษัตริย์โปรดโทษหนักสลาย

บารมีปกเกล้าคลาย

จึงนิสิตทั้งเก้า

ด้านกีฬาราชเกื้อ

เพราะกีฬาทรงคุณ

นำจิตคิดเจือจน

เสียสละমনะพร้อม

ทรงศรีทรงเทิดช้ำ

เกื้อวโรกาสประทาน

ประทับทอดพระเนตรการ

เหล่านักกีฬาแปล้

ทุกคราขันแข่งด้าว

กราบบาทลาทรงชัย

ถนอมเกียรติศักดิ์ไทย

เพื่อเทิดธงไทยล้ำ-

สงสาร

จึงให้

เหลือแค่ ขมาเนอ

ท่านกู้ชูชนม์

ถึงตาย

ลดเสร์ร่า

ครุโทษ

เกริ่นก้องสาธุการ

การอุญ

ค่าน้อม

กันແຮລະ กันนา

เพื่อคำสามัคคี

เสริมพसान

เกียรติแท้

ประกวดแข่ง - ขันเนอ

ปลาบปลื้มพระกรุณา

แดนไกล

ตรัสย้ำ

ทุกแห่ง หรรษา

เลิศจั่วนทุกวิถี

คราที่ไทยร่วมเข้า	แข่งขัน
บารมีทรงธรรม์	ท่วมเกล้าฯ
ชัยชนะมักจักบรร-	ลุสู่ สยามแล
รำลึกนักราชเร้า	เร่งให้ไทยผยอง
ทรงครองพิริยะห้อม	หทัยอง - อาจเอย
คราวแข่งเรือใบทรง	จับสู้
ทุกเที่ยวพระถึงธง	ชนะทุก ที่เนอ
ทรงรับพระเกียรติรู้	ฤทธิ์ให้ทั่วกัน
ทรงธรรม์ทรงมั่งมั่ง	โรคา - พาธเอย
โดยเสด็จพระชนกา-	ธิราชผู้
บุกเบิกปฏิบัติมา	สมัยก่อน
พลีพระชนม์ชีพสู้	เพื่อสร้างสุขสยาม
ตามแนวบิดูเรศสร้าง	มหากุศล
ทรงคิดรักษาคณ	ป่วยไข้
พร้อมพระราชทานชน-	ทรัพย์ทำน
ซื้อสิ่งอุปกรณ์ให้	แหล่งขังขัดเข็ญ
ทรงเห็นภัยพวกผู้	อยู่แดน
ทुरกันดารแสน	อนาถเศร้า
จอมคนจึงวางแผน	หวังผ่อน ภัยพอ
ส่งแพทย์อาสาเต้า	ตลอดบ้านย่านเรือน

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ที่ พระราชทาน
คือหน่วยปฏิบัติงาน เกี่ยวข้อง
แถวถิ่นทุรสถาน เทียวพิทักษ์
ทวยราษฎร์เจ็บไข้ต้อง- ที่ร้างกลางดง

ทรงพระราชทานเรือรถให้ เป็นพา - หนะนอ
นำแพทย์หลวงรักษา พสกไช
ไ้ทรงพระกรุณา นิกรราษฎร์
พระเดชพระคุณไ้ สดคันคำไช
อนามัยสถานหนึ่งนั้น อุกรณ์ สันนา
ขาดหยูกยาอนาทร ทุกข์ร้าย
นายแพทย์นั่งอาวรณ หวังพึ่ง ไครพ่อ
ทรงทราบบาทมูลทำว ท่านเกือกุลพลัน

ทรงปั้นราชทรัพย์ซื้อ	ส่วนพระองค์
สรรพสิ่งเขาประสงค์	สู่แล้ว
อนามัยแห่งนั้นคง	กินสภาพ
ถอนทุกข์ทวยราษฎร์แล้ว	ผ่องด้วยพระคุณดล
สาธุชนในชาติพร้อม	ช่วยกา - ชาดเอย
สละเลือดจากกายมา	มุงเอื้อ
ชีวาตม์ราษฎร์ครา	ขาดเลือด
ควรจักมีสิ่งเกื้อ	เกียรติให้ไปปล้น
สถาบันทูลบาทไท้	พระราชทาน
เข้มนุสรณ์การ	อุทิศทั้ง
สนองใจใฝ่เจือจาน	บริจาค
พาทุกใจไปยัง	หยุดสร้างทางกุศล
ทรงพลประพาสพื้น	ไพทสยาม
หลายแห่งหนยลความ	ป่วยไข้
ของพลกนิกรตาม	ชนบท
พวกโรคพิสดารไสร้	ส่งเข้าพระนคร
อาทรพิทักษ์ผู้	ทูลพล
ป่วยโรคผิดเภทจน	รอดแล้ว
โปรดเกล้าฯส่งกินคน	เจ็บสู่ คามเนอ
โอ้พระทูลกระหม่อมแก้ว	ก้องแท็กกรุณไท

กุศลใดทรงไฝ่สร้าง	สุขวิถิ
พระยอมทรงอาร์	ราษฎรด้วย
โดยเสด็จพระกุบดี	โดยทั่ว ถึงนา
อุระราษฎรตราบม้วย	ไม่รู้ลืมพระคุณ
สมทบทุนทั่วถ้วน	ทุกสถาน
เสมือนพระนฤบาล	บ่งอ้าง
ก็ศูนย์ร่วมชนสาร	สยามราษฎร
แหล่งละนิดละหน้อยสร้าง	สุขให้ไทยสันติ
ภยันตรายดังเข้า	เขตใด
อุทกอัคคีภัย	อันแปล้
ราษฎรร่วมร่วมจิตใจ	บริจาค
โดยเสด็จกษัตริย์แก้	เกลื่อนเศร้านิจศีล
ที่ดินสินทรัพย์พร้อม-	เพรียงถวาย
ร่วมกุศลลือสาย	ทุกครั้ง
ที่วิวิทย์กระจาย	จตุรร่วม สละแด
ไทยช่วยไทยยับยั้ง	วิโยคให้ไทยผอง
เงินทองถึงจักน้อย	เจตนา
ช่วยเพื่อนร่วมชาติครา	เกรียตร้อน
เศษเงินเศษทองมา	รวมมาก รายฤา
สามารถปัดทุกข์ป้อน	ปิติผู้โศกศัลย์

จักฝันพึ่งชาติเชื้อ
ช่วยชุบชีวิตไทย
ไทยແหລะช่วยทวยไทย
ดีกว่ามาพม่าเพื่อ

ผ้าผูกคอพระซื่อ
ล่า “ลูกเสือชาวบ้าน”
ทรงสรุปปรับปรุงการ
พระราชทานธงให้

หญิงชายสมาชิกพร้อม
เสริมสมัครสามัคคี
ระเบียบวินัยทวิ
ชูชาติศาสน์กษัตริย์ยัง

อันไหน
เล่าเนื้อ
ทันทั่ว – ที่นา
พึ่งผู้อื่นพะนอน
พระราชทาน
ทั่วให้
ทุกกลุ่ม
รุ่นนั้นหล่นหลาย
ประพตติดี
เกร่งทั้ง
ถวิลช่วย
หยุดลั่นอรินทร์สยาม

คือความเสียสละล้ำ
 สมาชิกย่อมยังผล
 เสริมสู่หมู่บ้านตน
 มีทุกจังหวัดไสร้

ข่าวสารสารพัดล้วน
 พาพสกวิตกวาย
 สดับสารพระฤสาช
 แดชง์เกือบดับดิน

โธมหารบารเมศคุ้ม
 พสกทุกข์ยอมจักเนียร-
 กรุณยกิจพระอาเกียรณ์
 ทุกจิตจอตสถิตให้

พะวงวารวิกฤติเข้า
 ‘ หกตุลาคม ’ ขาม
 ฝ่ายซ้ายฝ่ายขวาตาม-
 ขันติธรรมให้แก้

ซ้ายอันฝันไผ่ด้าว
 บันปลุกคุกคามเมือง
 บารมีจักรีเรื่อง-
 พวกลุกระดมฝ่าย

เลิศกมล
 ประโยชน์ให้
 ตามเจต - นานอ
 ร่วมสร้างทางสรณ
 สิ่งละลาย สุขฤ
 ว้างสิ้น

สลัดสลด ลงแล
 ด้มด้วยปรีดา

ครองเศียร
 ทุกข์ได้
 เกินกล่าว
 เทิดท้าวคือรง

ครองสยาม
 ครั้นแท้
 ลูกตอบ - ไต้เฮย
 เกลื่อนร้ายมลายพลัน
 แดงเกือง ข่มนา
 มุ่งร้าย
 ฤทธิลุ่ม อรินทร์แล
 แผ่นทั้งถิ่นหนี

บารมีศรีภักตร์รั้ง-	ครองสยาม
เย็นศิระพสกยาม	อยู่ร้อน
พระกรุณาเมตตางาม	ราษฎรร่วม เย็นแล
ห่มโพธิ์โยสะทอน	ถึงถ้อยสาธุการ

พนมพนานคัมภรณพไท้	กระไลถึง
ผองทุกข์ขุกเข็ญพึง	ผ่านแคล้ว
เดชาอนุภาพดิ่ง	อุดรดับ เขตาลัย
เริงรำไพโรฟ้าแผ้ว	ผ่องท้นศรัทธา

‘ รัชดาภิเษก ’ สร้าง	พิธีเฉลิม
เฉลิมศักดิ์ฤๅสายเสริม	ส่งไท้
ทั้งรัฐราษฎร์เผดิม	เดชอดิ - ศรเอย
สนองพระเดชพระคุณได้	ผ่านด้าวยาวนาน

พระป่าน ‘ พิษณุ ’ พร้อม ‘ พรหมา ’	
ปราบกบิลสถาปนา	โลกให้
เปโรสุขปลิตศัลย์พา	พสกผ่อง - ไสพ้อ
พิษณุพรหมเมศวร์ไท้	สถิตพร้อมในองค์

ทรงบุญบารเมศสร้าง	กุศลเสริม
ช้างเผือกหลายเชือกเฉลิม	ฤทธิ์ส้าง
พลายพังแพ่งพงศ์เผดิม	ผดุงเดช กระเดื่องเอย
สมชื่อ ‘ พระเจ้าช้าง-	เผือก ’ ผู้เพ็ญพร

ภูธรทรงท่วมทัน
 อัจฉริยภาพอดุลย์
 พระพิริยภาพหนุน
 พระจิ่งทราบซึ่งแก้

นฤบาทคือแบบอ้าง
 ขันติธรรมนำพล
 ทรวงสยามย่อมยินยล
 พลังจิตทรงฤทธิ์ไสร้

เผยแผ่อิทธิภาพเอื้อ
 ถึงชาติถึงราษฎร
 สัจจะอดิศร
 ปฏิบัติกิจวัตรท้อ

เมื่อใดไทยราษฎร์ล้วน
 เสริมสู่พระภูมิ
 สองพลังหลังไหลทวิ
 สองฝ่ายสมหมายป็น

อาเถียรณราชกิจก้อง
 ราชศักดิ์เจดประจักษ์ฉาย
 บรมวงศ์จักรีสาย
 กือประทีปพาไทยพัน

อธิคุณ
 เค้นแท้
 มโนรถ
 วิกฤติเกื้อทันการ
 อดทน
 เพิ่มไท้
 ยศโยค ยิ่งแฮ
 ห่อนสิ้นสร้างกระเส
 อาหาร
 ดังข้อ
 ทรงบ่ม
 มนัสนี้มีใจน

รวมฤดี
 เมื่อนั้น
 ถวิลคู่ กวบนอ
 ปลุกให้ไทยเสถียร
 กำจาย
 ช่วงสัน
 สืบเนื่อง นิรันดร์นา
 ทุกข์พ้องครองสันดี

สถาบันกษัตริย์พร้อม
เคียงคู่อยู่ทุกสมัย
เสมือนเลือดหล่อเลี้ยงใน
ไว้เลือดร่างล้นดิน

พระกรณียกิจแก้ว
หนาหนั้นเหลือพรรณนา
แผ่นภพมิพ้อจา—
เย็นศิระราชฎ์แจ้ว

สาธุการกู้ก้อง
ถวายพระปรีเษนาม
บาทบงส์พระพงศะราม
‘ พระมหाराช ’ เรื่อง

ทรงเป็นที่รักทั้ง
เจริญเลิศประเสริฐใน
เสริมพระพุทธานันไศ
ทรวงพสกสยามชี้

อาร์ปวงราชฎ์ล้ำ
ทางซึ่งถึงสุขประสงค์
พระมหाराชระบัดทรง
สมพระปณิธานไท้

ไพทไทย น้นอ
ไปสิ้น
สรীর่าง สยามแล
รอดได้ไปมี
กษัตริย์อุตสา — หะแฮ
นิกแล้ว
ระในผนึก
แจ่มใจไขขาน
เกริกสยาม
ประณตเบื้อง
ระบุง
รินหน้าประชาชี
เทิดไทย
ยุคนี้
พิสุทธิ์สอง
ช่องสร้างทางสรวง
บิดรungsk
พสกไสร์
ประสาทสู่
เทิดเลี้ยงลูกนิรันดร์

เฉลิมขวัญมหาชนผู้	พลีองค์
เชิดชาติศาสน์พสกทรง	สละแล้ว
ซึ่งเกษมอัมเอมประสงค์	เสริมสุข พสกแล
พระเกียรติยศสยายแจ้ว	โสดจ้ำอูราสยาม

บรมนามตามเอ๋ยนี้	พสกสนอง
พระกรุณาธิคุณของ	กษัตริย์ผู้
อำนวยอมถนอง-	เนื่องชาติ ศาสน์แล
ชโลมร่ำสำทรวงกู่	สุขเกื้อนิกรมา

‘ พระมหाराช ’ เรือง	สถยภูษันต์
ทรงเพิ่มโพธิสมภาร	เพียบแปล้
‘ เย็นศิระเพราะพระบริบาล ’	ละอองบาท พระเอย
ทุกธูลีถ่องแท้	ทั่วมณฑลคุณาทร

เหนือ อัมพรแผ่นดิน	พสุธรธา
เหนือ ศิขรินทร์สา-	ครเศกกว้าง
เหนือ มนุษย์สุดพรรณนา	สนองพระ - กรุณเนอ
เหนือ กษัตริย์ทุกเกษตรสร้าง	สิ่งเกื่อนิกรสันต์
ศุภบรรณข้าพระบาทพลั้ง	พลาดไฉน
ขอพระราชทานอภัย	ผิดด้วย
ภักดีแด่ภูวนัย	หนุนเนื่อง นักรบ
ภพมอดอัมพรม้วย	สมุทรแล้งฤาเลื่อน
เสมือนทวยไทยทั่วทั้ง	ประเทศเทียว
เย็นศิระমনะเหนียว-	แน่นอ้าง
จงรักภักดีเกลียว-	กลมร่วม อูรานา
ถวายพระพรเจ้าข้าง	ขึ้นเบื้องบาทยุค
เฉลิมพระชนม์ดลรอบหัว	สืบทอด - ษานอ
ราษฎรรัฐจัดฉลองมหันต์	มุงให้
กตเวทีตากตัญ-	ดูตาต่อ
มหाराษฎมพิพลไ้	สถิตเชื้อพระยศสยาย
ถวาย ' วันมหाराษฎ ' ไ้	อดิศวร
สนองพระคุณกรุณชวณ	ขึ้นเกล้า
ทศพิธราชธรรมอวล-	อบถิน ไทยเอย
ราษฎรตรีกรำลึกเฝ้า	ฝากข้อมงคล

เจริญพระ ชนม์เพียบพร้อม ปฏิภาณ
 เจริญพระ วรรณะตระการ กอปรทั้ง
 เจริญพระ สุขเกษมสราญ- รมย์ร่วม พระวงศ์แล
 เจริญพระ พละรัง ราชย์ให้นรินทร์เสถียร โสตถ์เทอญ

